XXXI. ÉVFOLYAM, 14. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1975. ÁPRILIS 3.

Hegedűs István rajza

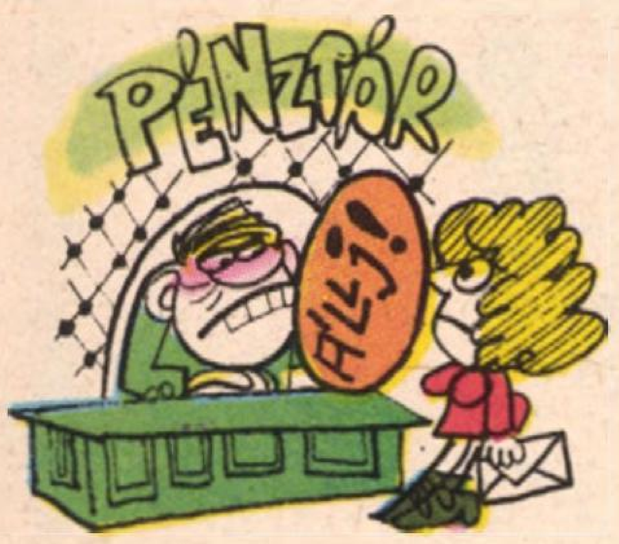
– *Mindennap lehetne torna a főműsor előtt, hogy nyugodtan megvacsorázhassunk...*

KEDVES LUDAS!

MEGHATALMAZÁS

A Vásárhelyi Pál utcai postahivatalban, a megfelelő illeték lefizetése után, 1973 november 9-én, névre szóló igazolványt kaptam, amely a nagynéném részére érkező mindennemű pénz, ajánlottlevél, csomag stb. átvételére jogosít. Az igazolvány 1977 végéig érvényes.

1975 február 27-én az igazolvány ellenében fel akartam venni a fent említett hivatalban nagynéném nyugdíját. Fél órai sorban állás után a legnagyobb meglepetésemre közölték velem, hogy nyugdíjra ez az igazolvány nem vonatkozik.

Hiába mondtam, hogy ezt megelőzően többször vettem már át ezzel az igazolvánnyal nyugdíjat, „szabály az szabály!" jelszóval elutasítottak, és tudomásul kellett vennem, hogy a nyugdíj nem számít pénzküldeménynek. Erre a célra esetenként külön meghatalmazást kell kérni. Megszereztem az újabb meghatalmazást és másnap újra elmentem a nyugdíjért.

Csekély háromnegyedórás sorban állás után ismét közölték velem: a nyugdíjat most sem vehetem fel, mert nem lakom a meghatalmazóval egy lakásban. Még ki is oktattak: illik a túloldalon levő szöveget is elolvasni. Elolvastam. Szövege a következő: „Meghatalmazott csak az lehet, aki az illetékes postahivatal kézbesítő területén belül lakik."

Remélem, nem akarja a posta arra kötelezni az egyedülálló nyugdíjasok hozzátartozóit, hogy ilyen esetekben azonos postai kézbesítőkerületbe költözzön a címzettel, hogy az érkező nyugdíjat beteg rokonához eljuttathassa?

Még érthetetlenebbnek tartom a fent említett blanketta hátoldalán levő befejező sorokat: „2000 Ft összegig azonban a postautalványt helyettes átvevőnek (a címzettel közös háztartásban élő felnőtt személynek, főbérlőnek, munkatársnak stb.) meghatalmazás nélkül is ki lehet fizetni."

Tehát idegennek meghatalmazás nélkül is, nekem, a rokonnak kettős meghatalmazás és személyi igazolvány felmutatása mellett sem szabad a nyugdíjat kiadni.

Dr. Gyimesi Györgyné
1071 Budapest, Peterdy u. 38.

VAN MÁR LOPÓ!

„Lopó nincs!" címmel közölte panaszomat a Ludas. Azóta több mint harminc levelet kaptam az ország különböző tájairól, s legalább minden második levélben küldtek néhány szem lopótökmagot, így most már annyi maggal

rendelkezem, hogy az egész Avast bevethetném.

A cikk megjelenését követő második vagy harmadik napon küldtek címemre egyik helyről 2 darab, másik helyről 4 darab üveglopót, utánvéttel. Kaptam ezenkívül különböző városok, falvak, tanyák lakóitól szám szerint 6 darab lopótököt, így most már egy tucat lopóalkalmatossággal rendelkezem.

Voltak olvasók, boltvezetők, bolti dolgozók, akik közölték írásban, hogy az ő üzletükben akár 10, sőt 20 lopót is lehet venni. Írjam meg, szükséges-e még, hány darabot küldjenek. Panaszolták, hogy évek óta elfekvő áruként tartják nyilván, nem tudják eladni.

Kérem a tisztelt szerkesztőséget, a Ludas legközelebbi számában szíveskedjenek köszönetemet tolmácsolni minden kedves olvasónak, aki segíteni próbált, vagy segített lopógondom megoldásában. Az üveglopókból kettőt megtartottam, a többit ismerőseimnek átadtam. A töklopókat egyelőre pincém díszéül használom, tartaléknak mindenesetre jó lesz. A lopótöktermeléssel megpróbálkozom, bár a termesztési technológiát egyik kedves olvasó sem írta meg. Ha sikerül a termelés, viszonozni fogom a szívességüket!

Petercsák Pál
Miskolc

„ILLATOS" SZOMSZÉDSÁG

Januárban költöztünk Csepel városközpontjában egy szép, új lakásba. Közvetlenül a még épülő, de már így is kb. 1200 családnak otthont adó lakótelep szomszédságában helyezkedik el a Csepeli Papírgyár és a Cserzőanyaggyár. A szélső háztól kb. 100 méterre egy toronyszerű építmény áll, melynek kéményéből napi 24 órán át torokkaparó, orrfacsaró bűz árad. A zárt ablakokon át is behúzódik a lakásokba, beivódik a bútorokba, ruhákba. Mi lesz nyáron, ha ablakot kell nyitnunk? Természetesen tudjuk, hogy a gyár fenntartása társadalmi érdek, de 1200 család munka utáni zavartalan pihenését is biztosítani lehetne. Nagyon sok a pici gyerek, főleg az ő érdekükben lenne nagy szükség egészséges, tiszta környezetre. Sürgősen fel kellene szerelni egy elszívó berendezést, környezetünk és egészségünk védelme érdekében.

Farkas József
Bp. XXI., Árpád u. 12/c

ANTENNA

Tavaly májusban, mint sokgyermekes család, lakást kaptunk Újpalotán. Természetesen központi rádiótévé antennával. Örültünk hogy ez jó vételi lehetőséget biztosít. Sajnos, örömünk nem tartott soká. Az

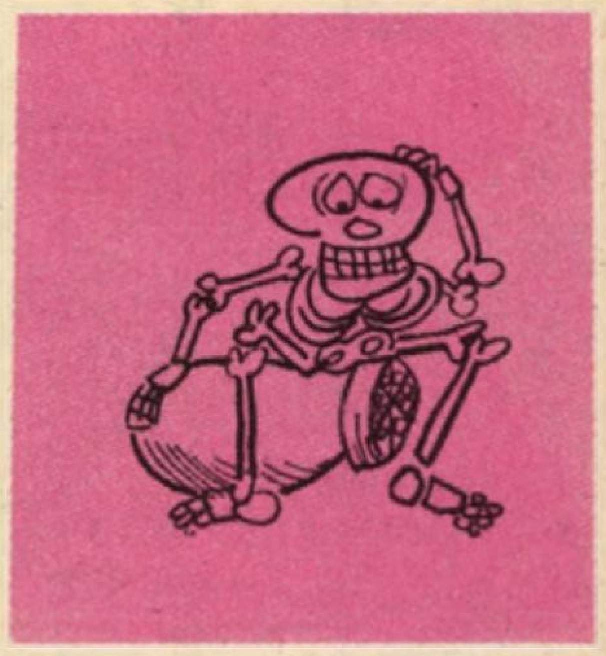

antenna használhatatlan. Kértük a gondnokot, hogy intézkedjen, kértük a Gelkát is, de intézkedés a mai napig sem történt. Pedig csak egy apró kis szerelési munkáról lenne szó!

Démi Józsefné
1157 Budapest, Hevesi Gy. u. 91.

VIGYÁZAT! ROBBAN!

Február közepén a nyíregyházi repülőtér egyik vízelvezető árkában találtunk egy világháborús aknát. Február 22-én jelentettük a rendőrségnek. Kijöttek, megnézték az aknát és elmentek. Előtte még azt a jó tanácsot adták, hogy tegyünk mellé veszélyt jelző feliratot. Ez megtörtént, és az akna azóta is ott fekszik a felirat mellett, a reptér szélén. Közelében több milliós értéket képviselő repülőgépek, de ami még többbet jelent: igen sok gyerek lakik és játszik a környéken, és az ő életük drágább a repülőgépeknél is.

Ifj. Petz Oszkár
Nyíregyháza

NOSZTALGIA EGY NADRÁGTARTÓ UTÁN

Gonddal és bizakodva járom az üzleteket, hogy nadrágtartót vásároljak, de a válasz mindig az: V a n. C s a k c s a t o s . . .

Elszomorodtam. S a kiszolgáló mindjárt észrevette, hogy konzervatív ember vagyok.

Furcsa, de a gombolható, régimódi nadrágtartó hiánycikk lett. Pedig sokkal jobban áll a nadrág, ha ezt használjuk; meg a szabó se varrja fel hiába a gombokat...

Barátom azzal vigasztal, hogy törődjek bele: mióta nem készítenek csatos könyveket (emlékkönyveket), azóta csipeszes nadrágtartókat gyártanak. Napjaink nagy változásai közé tatozik ez is.

Marton László
Debrecen

GEMKAPOCS

Hónapok óta nem lehet az üzletekben gemkapcsot kapni, pedig az összetartozó iratok egybekapcsolásához nélkülözhetetlen. Meguntam a sok hiábavaló utánjárást és elhatároztam, hogy magam készítek szükségletem kielégítésére gemkapcsot, addig is, míg a boltokban újból fellelhető lesz. Veszek magamnak egy vékony drótot, aztán elszabom megfelelő méretre és összehajtogatom. Újabban azonban az alapanyagként szolgáló vékony drótot se lehet kapni.

Színes televíziót, motorkerékpárt, hűtőgépet nagy választékban bármikor be lehet szerezni. Éppen csak gemkapocs nincsen. Miért?

Dr. L. J.
Marcali

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Állunk a prérin" című közleményükkel kapcsolatosan megállapítottuk, hogy az eredeti tervek szerint az alsóörsi új vasútállomás épületében közös MÁV—VOLÁN-váróhelyiséget kellett volna létesíteni; ennek megvalósítására azonban beruházási problémák miatt nem került és a közeljövőben nem is kerül sor. Ezért — a panasz jogosságát elismerve — intézkedtünk, hogy az autóbuszmegállónál előregyártott elemekből, ízléses kivitelű váróhelyiség kerüljön felállításra, lehetőleg a nyári idényforgalom kezdetéig. A végleges vasúti—autóbusz-váróterem elkészültéig ez biztosítja az autóbuszok utasai számára az időjárás viszontagságaitól védett körülmények közötti várakozást.

Volán Tröszt
Takács Endre
főosztályvezető

Egy és más

1

Vannak tévedések, amelyek olyan régiek, hogy legendákká minősülnek. Időszerű példa erre Petőfi Sándor és a „Talpra magyar!", melyet a közhittel ellentétben *sohasem* szavalt el a Nemzeti Múzeum lépcsőjének párkányán, az utókor azonban — valami nagyon-nagyon régi tévedés nyomán — ragaszkodik e képzeletbeli jelenethez, a párkányt emléktáblával jelölte meg, s az évfordulókon megkoszorúzza. A tévedésből legenda lett.

„Szó van arról is — írja a Magyar Nemzet munkatársa — hogy a Klotild- és a Matild-paloták régi átjáróit megnyitják a gyalogosok előtt." Van már vagy 15—20 éve, hogy a Ludasban — egy hasonló újsághír olvasása után — bebizonyítottam, hogy Matild-palota sohasem volt Pesten, a Felszabadulás téren található *mindkét* palota Klotild-palota volt egykoron. Miért és hogyan ragadt rá az egyikre a Matild név — sohasem fog kiderülni. Lám, egy tekintélyes napilapban is felbukkan Matild, aki legenda lett.

2

Anyanyelvünk védelmében soha ennyi cikket nem közölt a sajtó, mint az utóbbi években. Egyik-másik lapunk minden héten közöl nyelvvédő írást. Ez dicséretes dolog. Kevésbé dicséretes, hogy éppen az újságírókon fog legkevésbé az oktató szó. Sok-sok példa helyett csak egyet-kettőt:

Egy tévéjáték rendezőjét így dicséri a Magyar Hírlap: *„Beállításai ízlésesek, szemet gyönyörködtetőek, s ha némelykor egy kissé erőtlenebbül is, de mindig egyhúron pendül az íróval."* (Aligha kell magyaráznom, hogy egyhúron pendülni csak tisztességtelen, kétes ügyben lehet.)

A Népszavában olvastam valakiről, aki *„anyanyelvi szinten beszéli az eszperantót."*

Valamennyi napilap közölte az Uránia Csillagvizsgáló bejelentését, mely szerint az érdeklődők megfigyelhetik a Holdat és az égbolt egyéb látványosságait. *Látványosság* az égbolton! Ugyan ki szervezte, ki rendezte?

3

Van egy újsütetű magyar szó, melynek bájával nem tudok betelni. Ez a szó így hangzik: CSÍPMENTES. Csípmentes — mint tudjuk — az a paprika, amelyik nem csíp. Ha tudnám, hogy ki találta fel ezt a szót, kezet csókolnék neki. (Nem a szónak, hanem a feltalálójának.)

4

Vigasztaló, hogy nem minden bírálat eredménytelen. Örömmel olvasom és hallom újabban, hogy már nem Osztyapenkót, hanem Osztapenkót írunk és mondunk. Hurrá! Harminc év sem telt bele s a jó legyőzte a hibását. Hadd dicsekedjem el azzal, hogy valami pici érdemem nekem is lehet benne: legalább ötször tettem szóvá a dolgot. Most aztán persze vérszemet kaptam s új harcot kezdek. A *milleneum* és az *audencia* ellen. Mert a rádióban és a tévében csaknem mindig így mondják, *millenium* és *audiencia* helyett. Jó, jó, tudom, most azt kérdezi az olvasó: ez a legnagyobb gondom? Őszintén felelek: ez.

Azaz pardon, van még egy, nem kisebb. Kiváló színművészeink nevét mért kell mindig másként írni? Nem volna elemi kötelessége a tévének, hogy a sokat szereplő művész nevét mindig ugyanúgy írja? Eddig ezeket láttam a képernyőn: Bicskei, Bitskei, Bicskey, Bitskey. Hátra van még: Bicskej, Biccskei, Bichkey stb., stb.

5

Végül van szerencsém bemutatni két új költeményemet:

Egy korrupt tisztviselőhöz

Csütörtökön mekkentelek,
Péntekre lett vikkentelek.

Sport a tévében

Rittberger és dupla lucc,
Nézed, nézed s elalucc.

(t.)

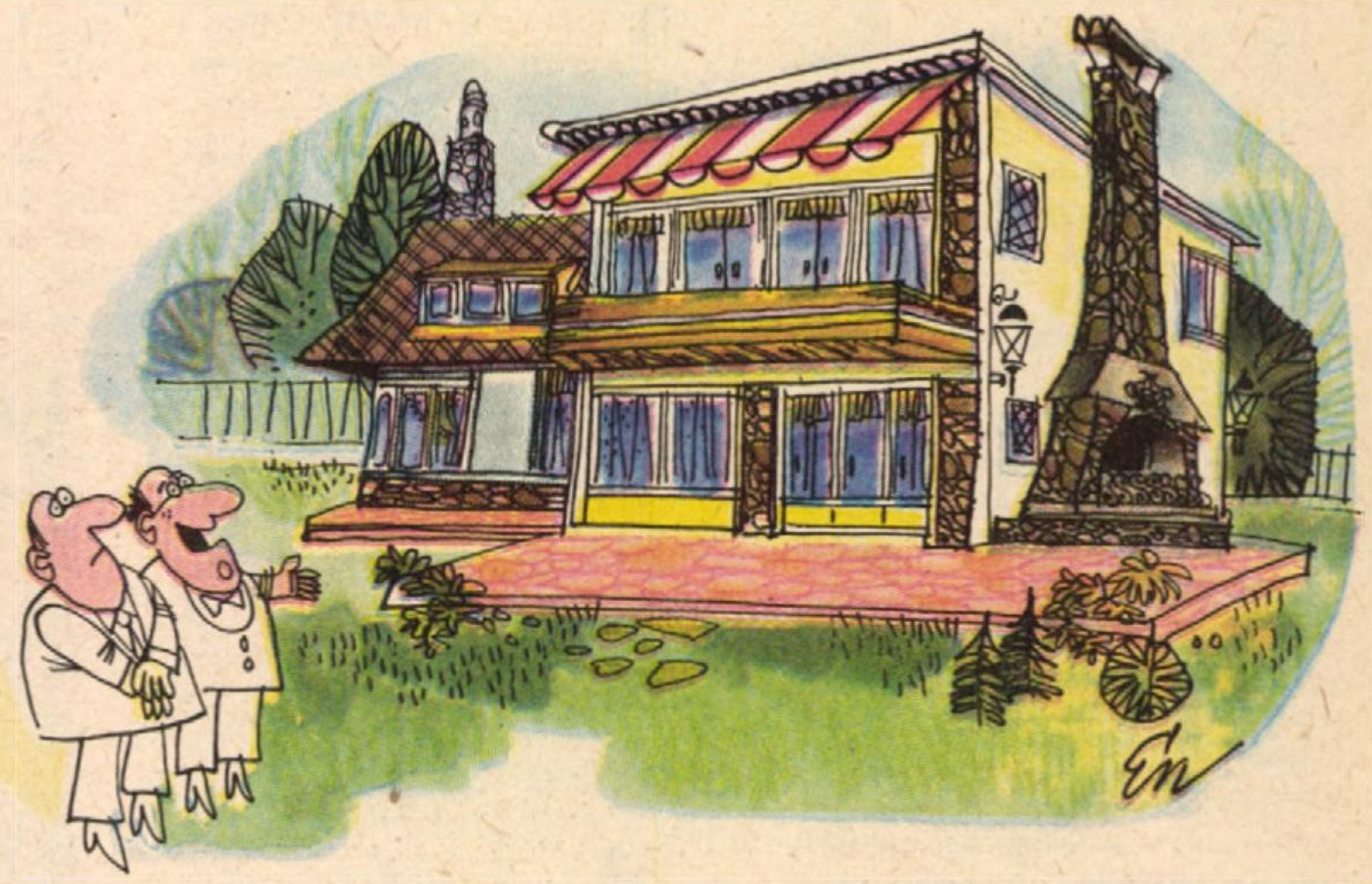
A CIA-NÁL ELOLVASSÁK AZ AMERIKAI POLGÁROK MAGÁNLEVELEIT

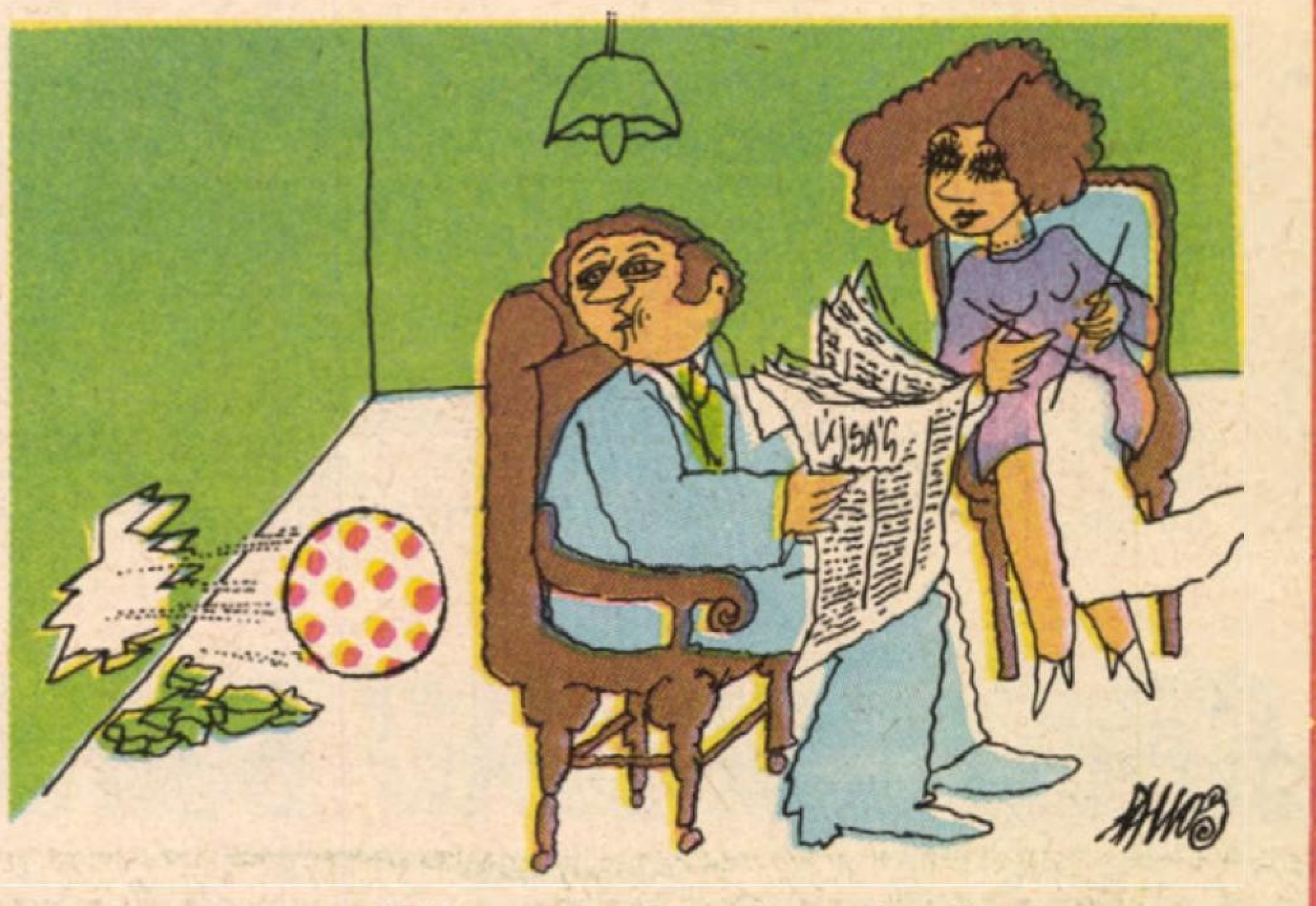
(International Herald Tribune)

IGYEKVŐ EMBER

– Bizony, barátocskám, ezt a villát a két kezem munkájával, a bizonyítékok hiányából építettem!...

SÓHAJ

– Már megint itt a tavaszi szünet...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Elegáns férfi ül a parkban és nézegeti a játszó gyerekeket. A pad mellett egy kisfiú álldogál.

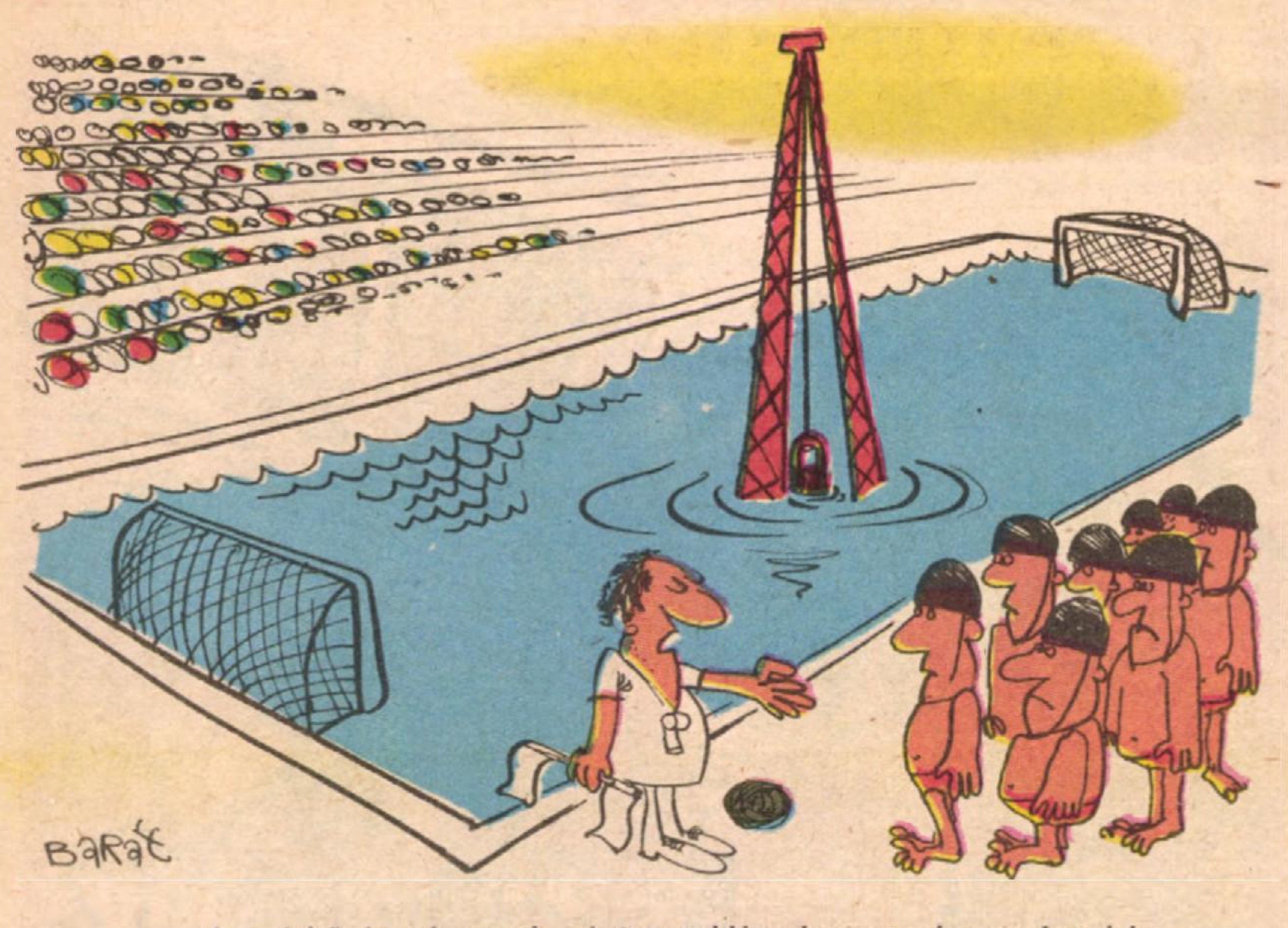
— Te miért nem játszol a többiekkel?

— Arra várok, hogy a bácsi felkeljen a padról. A pad ugyanis frissen van mázolva.

HAJLÉKONY GERINC

ENERGIAKUTATÁS

– A mérkőzés elmarad, olajat találtunk a medence fenekén.

SZERETI A HASÁT

– Ide járok Zuglóból ebédelni, mert itt remek a konyha.

LEVÉLVÁLTÁS A VEGYI CSAPDÁRÓL

Tisztelt Szerkesztő elvtárs!

A Népszavában olvastam, hogy az utóbbi években nagymértékben csökkent a telefonpersely fosztogatások száma. A múlt évben mindössze kilenc perselyt törtek fel. A telefonrongálók száma is jelentősen — a felénél kevesebbre — csökkent: a múlt évben már csak 273 készüléket rongáltak meg. A készülékekbe ugyanis jelzőberendezéseket szereltek és ezek jelezték, ha a készülék bizonyos részeihez illetéktelen személy nyúl. A károkozás megelőzésére szolgál az úgynevezett „robbanópersely", amely tulajdonképpen vegyi csapda. Nem lehetne a vegyi csapdát más területen is alkalmazni?

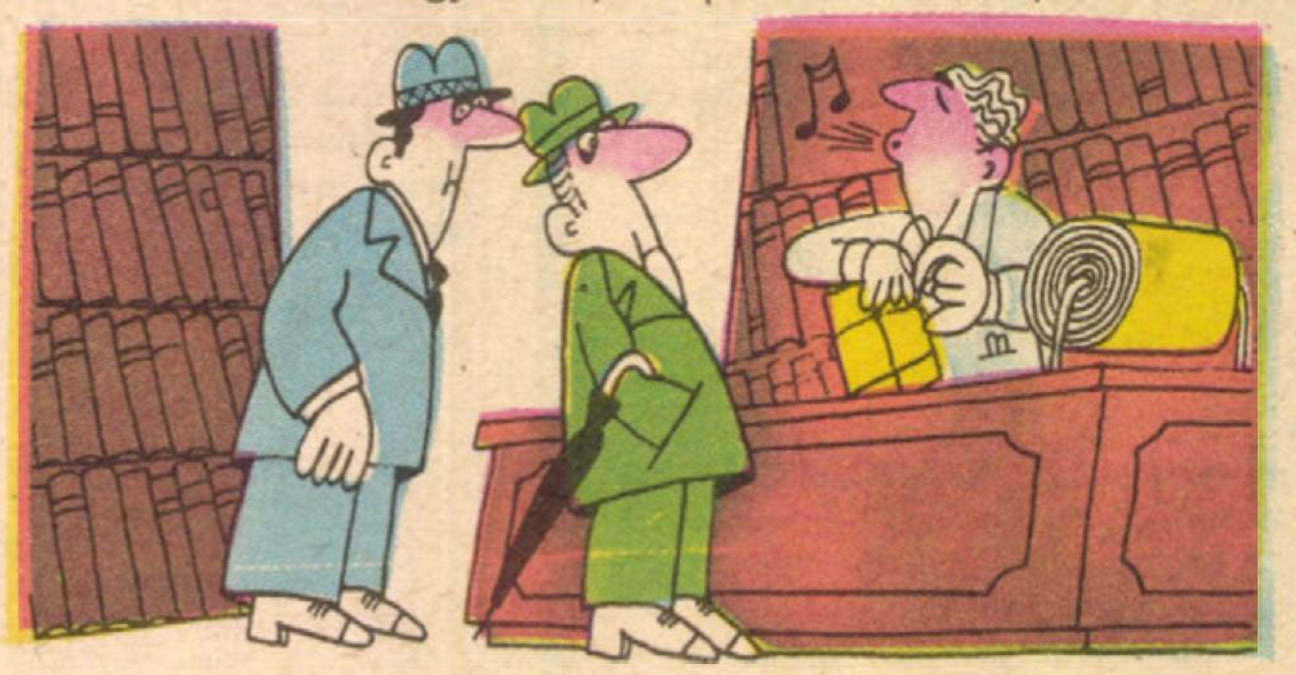
Tisztelt Olvasónk!

Bizony jó lenne, ha lehetne! Nekem a vegyi csapda alkalmazásáról sok mindenféle jut az eszembe. Hasznos lenne a vegyi csapda például arra is, hogy se csoportok, se egyének ne mesterkedjenek a maguk javára az országos érdekkel szemben.

Jó lenne a vegyi csapda a pazarlások leleplezésére, akár pénzről, energiáról, a gépek jobb kihasználásának elmulasztásáról, vagy másféle pazarlásról legyen is szó.

Az is eszembe jutott, hogy ha a telefonpersely feltörésével lopják az állam pénzét és ez ellen jól szolgál a vegyi csapda, akkor ahhoz is akad talán vegyi csapda, hogy sehol se lopják az i d ő t. Mármint a munkaidőt és a mások idejét: se az ügyek bürokratikus és lassú ügyintézésével, se a késői munkakezdéssel, se napközi ténfergéssel, lógással, se a munka befejezése előtti gyors hazafelé készülődéssel, mosdással, átöltözködéssel.

Az is eszembe jutott, hogy ha sikerült vegyi csapdát találni a telefonkészülékek rongálói ellen, akkor talán lehetne vegyi csapdát találni egészségünk rongálói ellen is. Azaz: tetten érni azokat, akik motorpuffogtatással, hangos rádiózással vagy bármilyen módon kibírhatatlanul növelik az utca zaját; leleplezni a vegyi csapdával az ámokfutó autósokat, akik különösen a késő esti órákban gátlás nélkül száguldanak végig a lakott területeken, a közutakon, a körutakon és mellékutcákban egyaránt, veszélyeztetve a maguk és a mások életét.

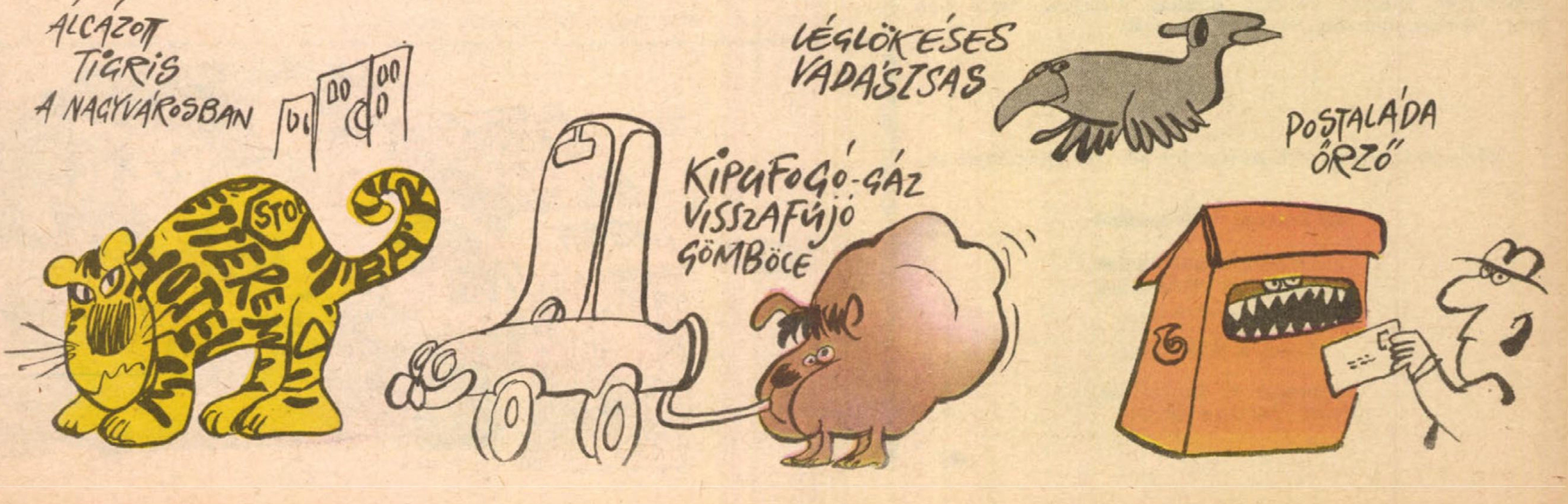
Vegyi csapdát lehetne például bevetni az idegeinket rendszeresen megrongálók ellen, a mindennapos bosszúságok megelőzésére. Hogy megkíméljük a háziasszonyokat és mindenki mást, aki a boltokat járja, bevásárol vagy keres valamilyen árucikket. Nem nagy dolgokról van szó, csak olyan apró ügyek okozta mérgelődésekről, amelyeknek összességükben hatványozott a stressz-hatásuk. A minap például, miközben egy antikvárium pultja előtt csomagolásra vártam, az eladó zavartalanul fütyürészett. Vevőtársamat a Tosca nagyáriájával szórakoztatta, amikor pedig rám került a sor, vidáman fütyörészte a Rigolettóból Az asszony ingatag című dalt. Sosem gondoltam volna, hogy ilyen magas színvonalú zenei felkészültségre van szükség az olyan nagy tapintatot és műveltséget igénylő szakmában, mint amilyen az antikvárius szakma. Igaz, hogy az eladó nem volt egy Hacki Tamás, de ahhoz képest, hogy a pult mögött fütyült, egészen megjárta.

Erről eszembe jutott az a bolti eladó is, aki a polcon levő különböző méterárukat a pult másik oldalán álló vevőnek messziről mutatja, hogy „tessék választani", ahelyett, hogy a végeket kiterítené az asztalra a vevő elé és csak akkor mondaná, hogy „tessék választani". Mert bármennyire is javult a kiszolgálás színvonala a kereskedelemben, ilyen jelenségekkel még találkozunk, éppen úgy, mint a vevő jelenlétében beszélgető bolti eladókkal, akik egyáltalán nem hagyják zavartatni magukat a rájuk várakozó vevőktől.

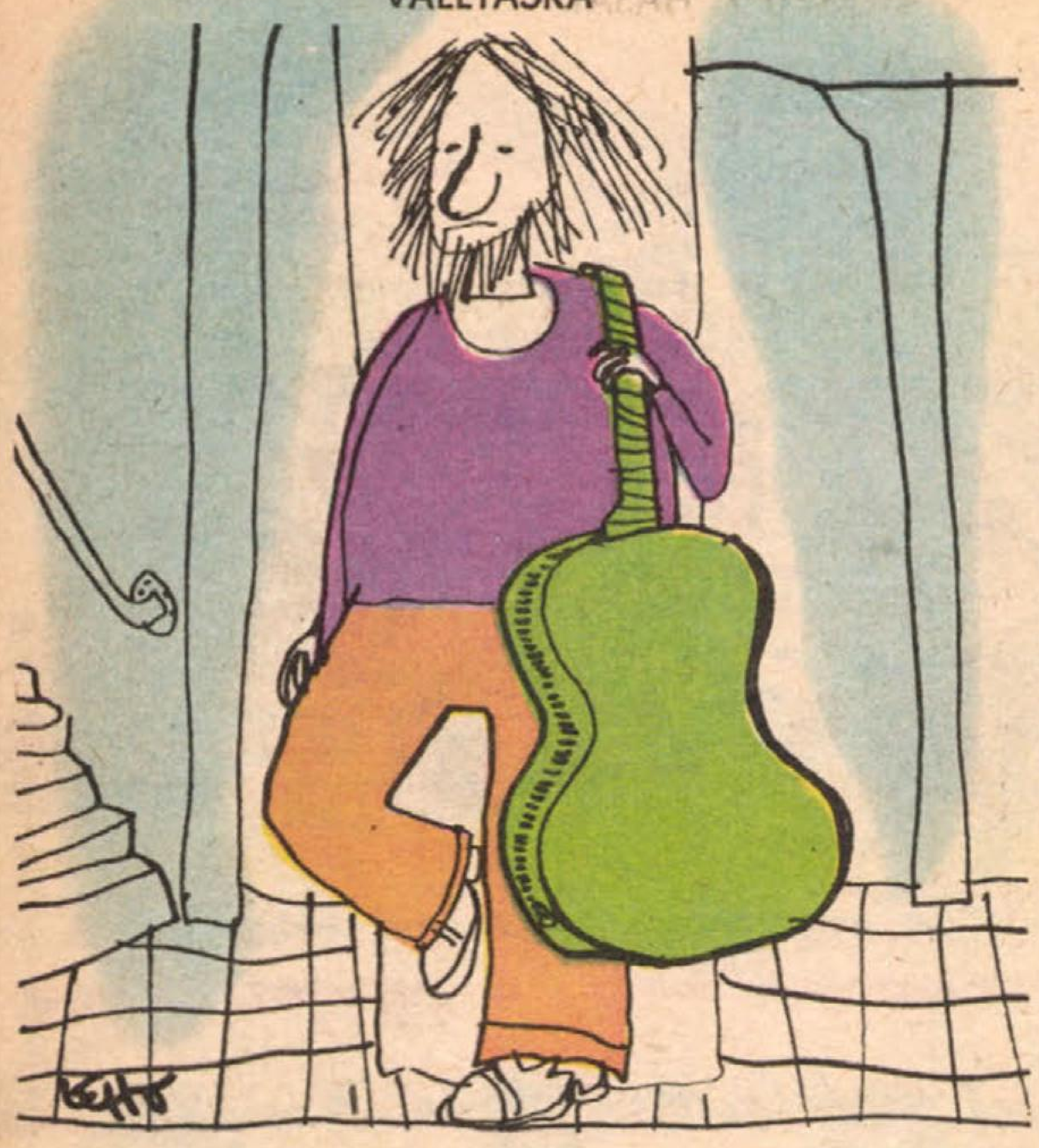
Mindenféle hibák és mulasztások ellen jó lenne feltalálni olyan tökéletes vegyi csapdát, amely egyedül csak a lelkiismeretfurdalásra lenne hatástalan. Hadd furdalja a lelkiismeretük a munkában figyelmetleneket, a felelőtleneket, a hanyagokat. Azokat, akik megérdemlik. Akkor talán, egyszer-valamikor, nem lenne többé szükség semmiféle vegyi csapdára.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

VÁLLTÁSKA

SZÜNETBEN

– Te tudtad azt, hogy az égés nem más, mint oxigénnel való egyesülés?...

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Fel a fejjel, srácok, még mindig jobb, mint a feleltetés...

– Érdekes, én nem nagyon vettem észre...

– Most tanuljak, vagy fogyjak?

– Hála legyen az égnek, már azt hittem, egyszerűsíteni kell az ügymenetet.

KÉT GRATULÁCIÓ

(AZ ÖLTÖZŐBEN – NEKI)

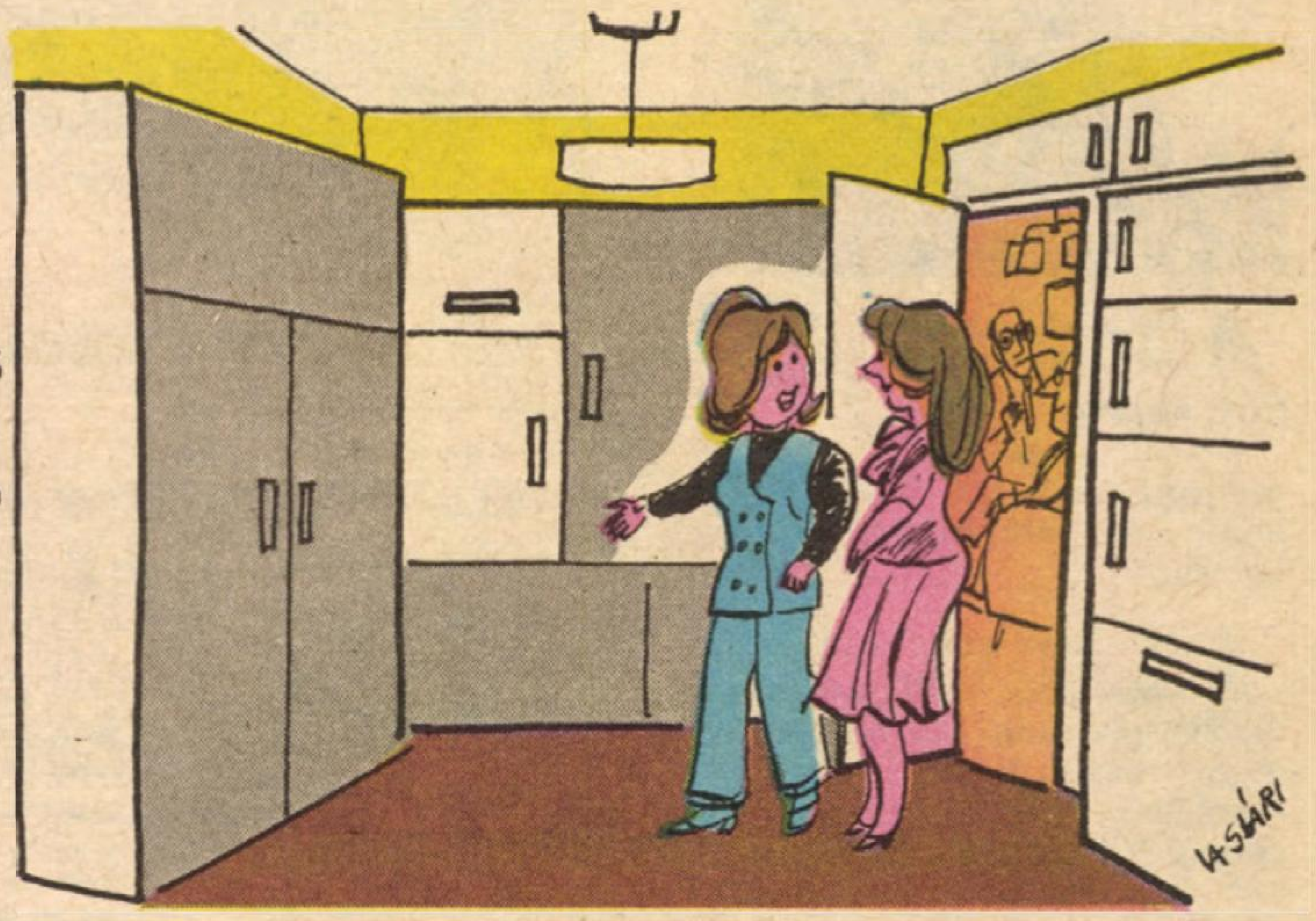
Hát ez nem igaz... ilyen nincs... szóval... egyszeri...
Így csak te tudod – ...hiába... zseni...
Őszinte legyek?... így csak a nagyok...
Szemedbe mondom... Te vagy a legnagyobb!

(A BÜFÉBEN – MÁSNAK)

Hogy milyen volt?... lement... nézd... ennyi van...
A szokásos... egyébként... korrekt... hát... olyan.
Mást ne várj... hiába... bezzeg a nagyok...
Lehetek őszinte? Eh, jobb ha nem vagyok.

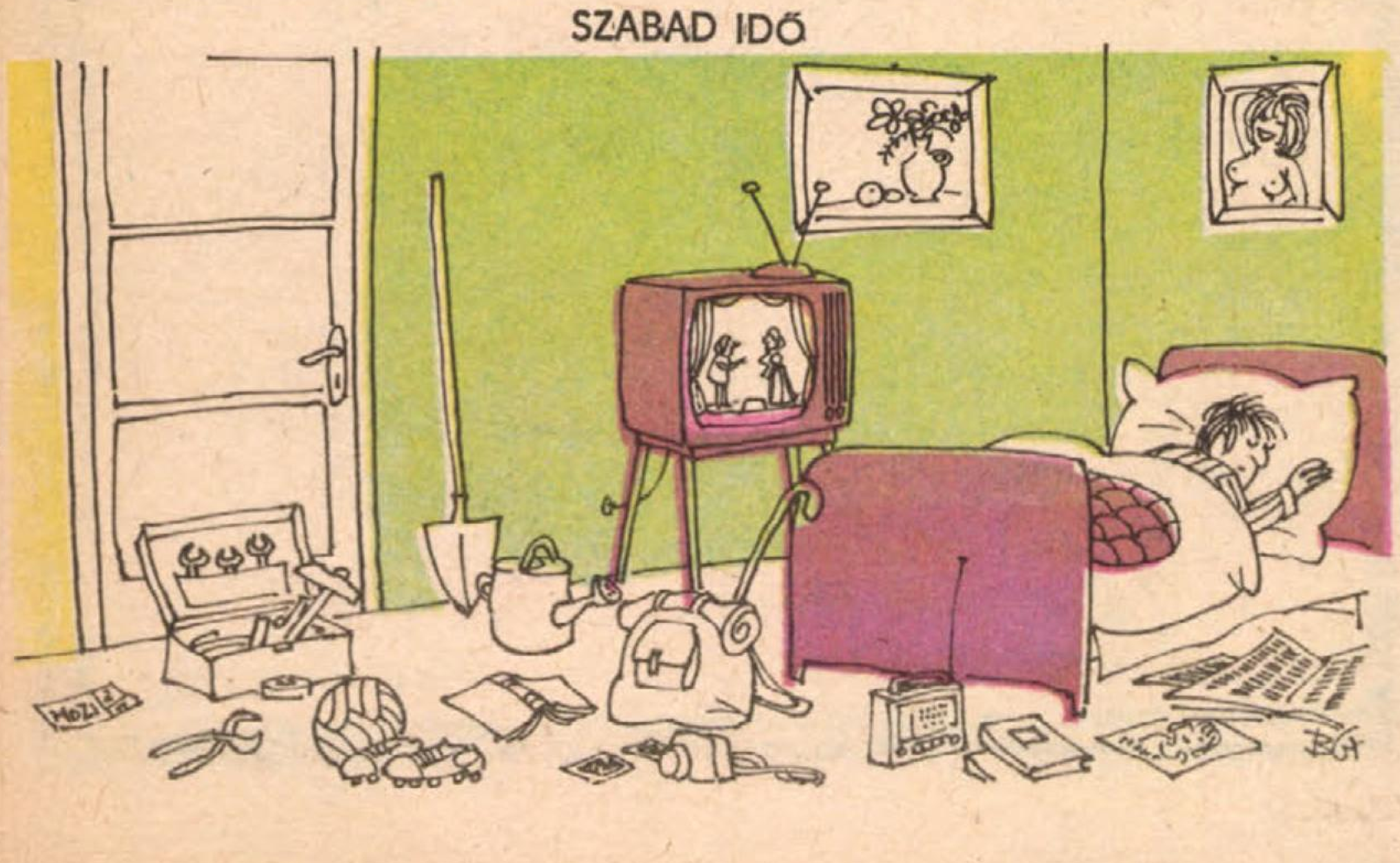
Sas József

GÉPESÍTETT HÁZTARTÁS

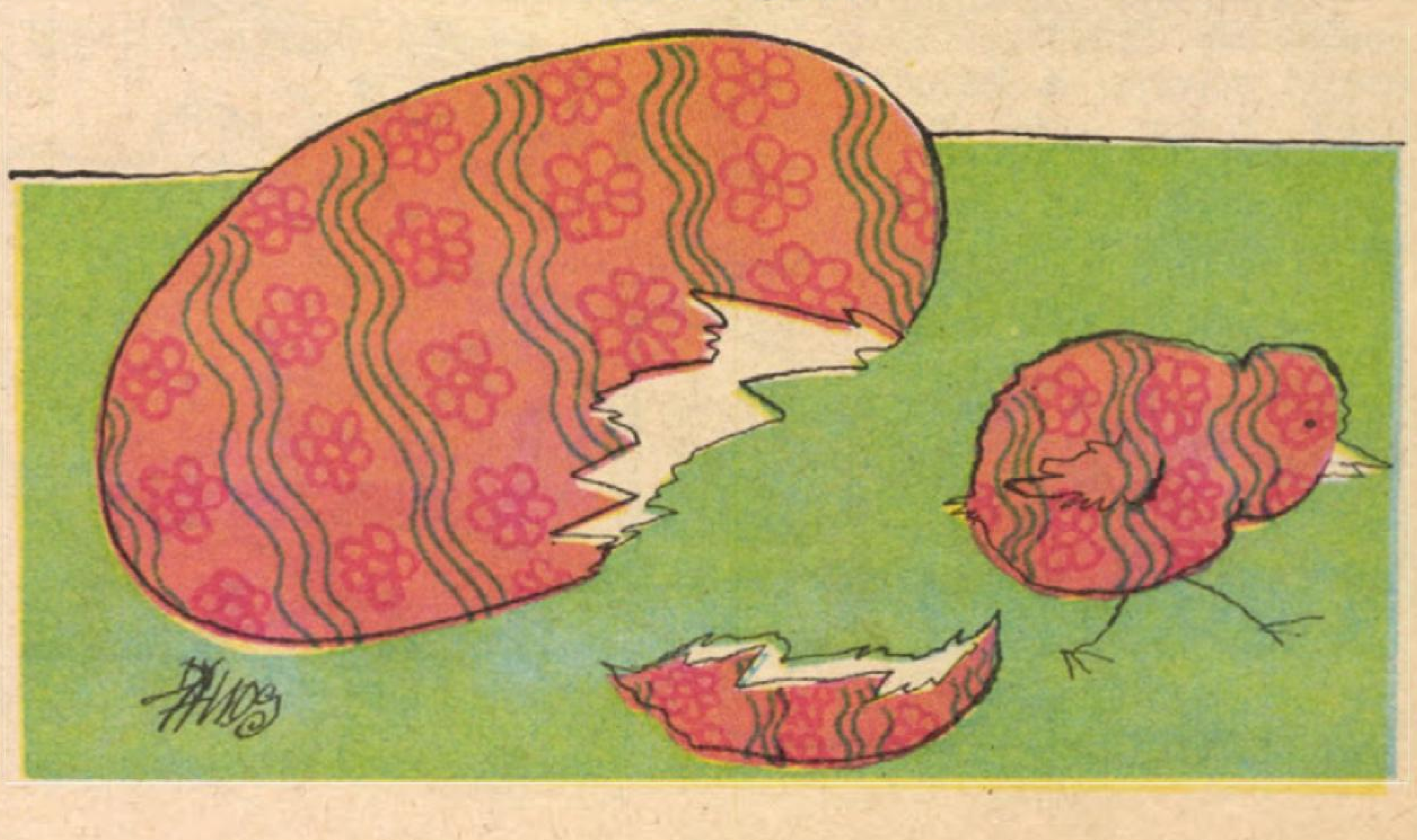

– Ebben a szobában csak a garancialeveleket tartjuk.

SZABAD IDŐ

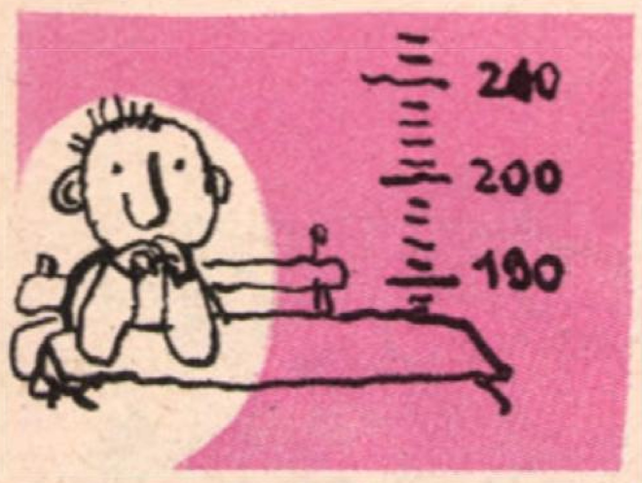
HÚSVÉT UTÁN

TRIBUN

Tom Burleson, az Észak Karolina Egyetem kosárlabda-csillaga mondta:

— Legnagyobb bánatom, hogy sosem lóghattam a suliból. Ha egy 216 centis fickó nincs ott az órán, azt névsorolvasás nélkül is rögtön észreveszik.

Az edző felesége — magányos asszony. Egyszer megkérdezték Mario Zagallo nejét: gondolt-e valaha válásra?

— Válásra soha — mondta az asszonyka. — Ellenben gyilkosságra, arra igen...

Teddy Brennert, a Madison Square Garden ökölvívó igazgatóját megkérdezték: váratlanul érintette-e, hogy Muhammad Ali 10 millió dollárt kért egy mérkőzésért?

— Váratlanul érintett — mondta a főnök. — Húszmillióra számítottam.

A spanyol sajtó még mindig Johan Cruyffért rajong.

— A csatársor valamennyi posztján kiváló — írják. — Méghozzá egyszerre!

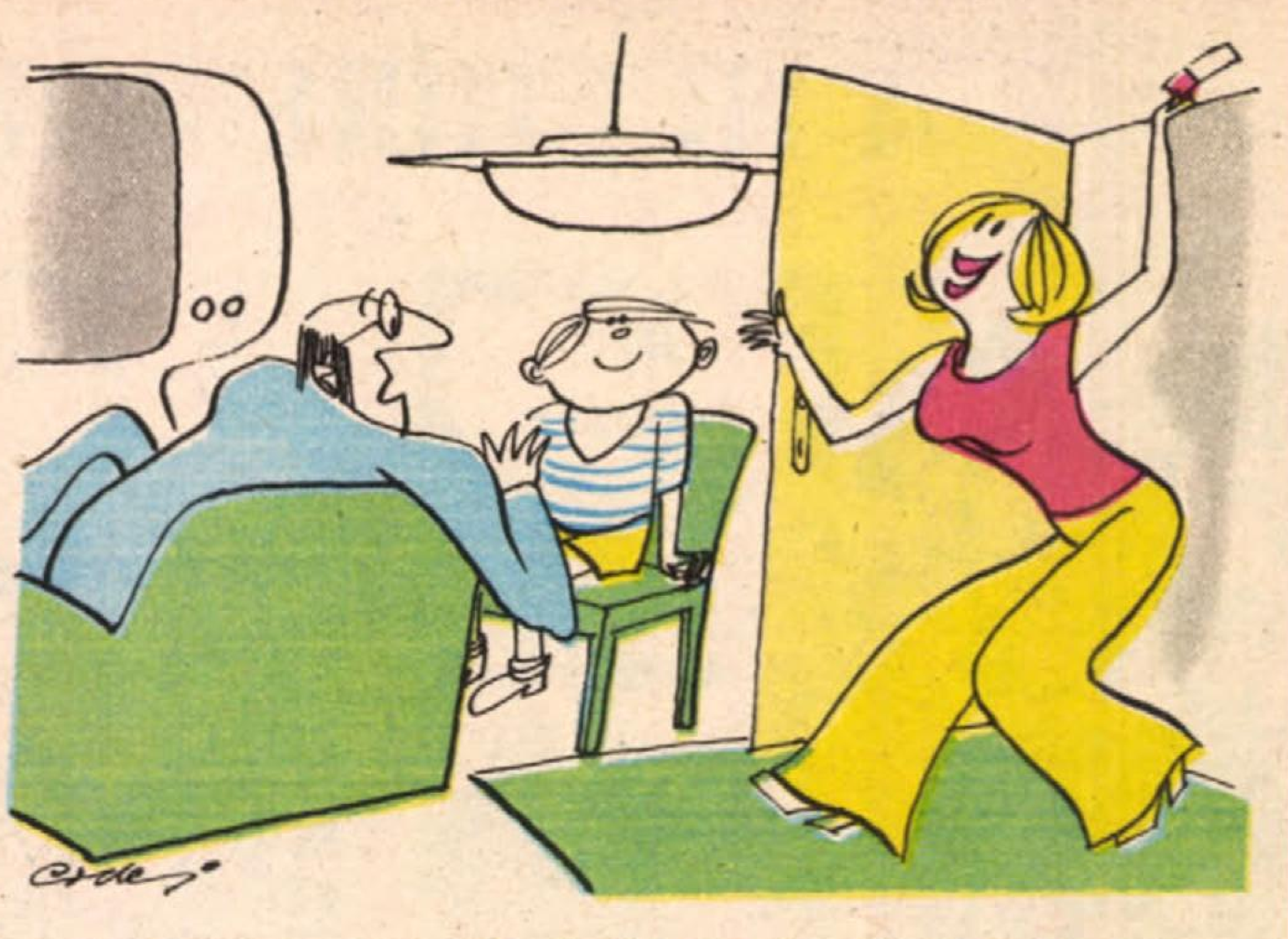
Jack Nicklaus, a világ legjobb golfjátékosa cikksorozatban közölte, hogyan sajátíthatják el a kezdők eme kellemes sportág alapjait. Első cikkét így kezdte:

— A golfjátéknál egy 4 cm átmérőjű golyót helyezünk egy 12 700 km átmérőjű golyóra. A következők során arra kell ügyelnünk, hogy mindig a kisebb golyót üssük meg és sosem a nagyobbat.

(p. p.)

ÖRÖM A HÁZNÁL

– Vettem egy új ruhát. A brigád úgy határozott, ma mindenki új ruhában megy színházba...

VÍZPARTI TELEK

– Jöjjön, megmutatom, hol van az eladó telek...

ERÉLYES HÁZMESTER

AZ ELTŰNT HÓEMBER NYOMÁBAN

Szerkesztő úr!

E sorok írója egy két és fél éves gyermek nagyatyja. Kérdem én Önt, mit mondjon egy nagyatya, amikor unokája tágra nyílt szeméből rásüt a bánat, az epekedő sóvárgás és a szegény kis jószág könnyek között kérdezi: „Nagyapa, én miért nem láthatok hóembert?" Nos, mit feleljen a tehetetlen öreg? Legszívesebben maga is sírva fakadna.

Márpedig egy hóember nem nevezhető kifejezetten luxuskívánságnak. Még sanyarú gyermekkorunkra sem hivatkozhatunk, mert az átkozott feudálkapitalista rendszernek sok hibája volt, de speciel hóemberben a legszegényebb néposztályok sem szenvedtek szükséget.

Tudom, a válasz az, hivatkozzam az évek óta szokatlanul enyhe időjárásra. Persze a legegyszerűbb objektív nehézségekre fogni a dolgot. Csakhogy egy előrelátó készletezési politika gondoskodhatna róla, hogy hóínséges évekre megfelelő mennyiségű póthóembert tartalékoljanak.

És a külkereskedelem? És a nemzetközi munkamegosztás? Talán bizony a narancs, a banán idehaza terem? Nem, hanem importáljuk őket, mert a lakosságnak szüksége van rájuk. Miért ne lehetne hómentes esztendőkben hóembert importálni olyan országokból, ahol felesleges készletek vannak? Ha netán sajnáljuk érte a tőkés devizát, ám hozzunk be a KGST keretében. Számos

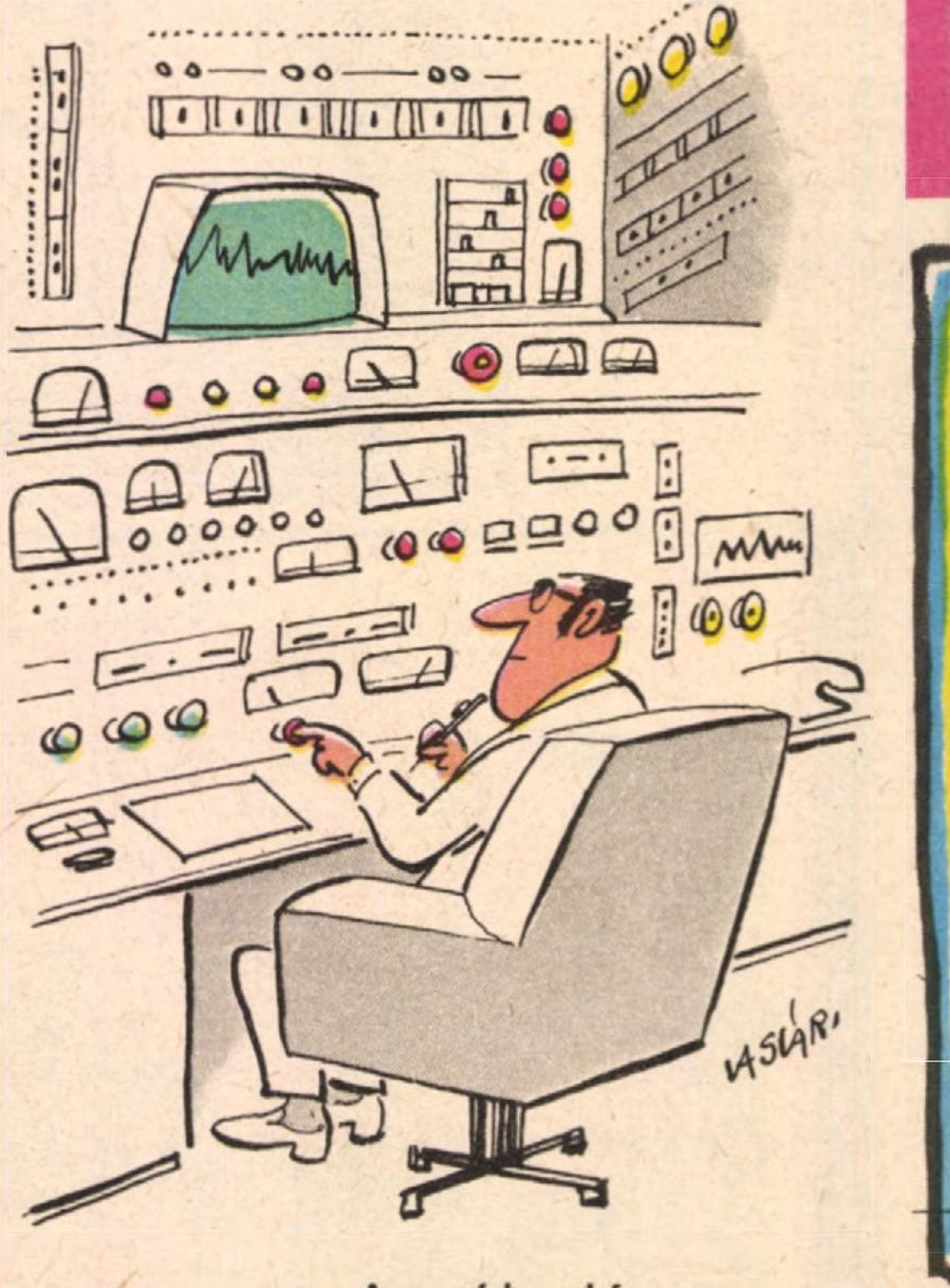

északi fekvésű szomszédunk bővelkedik kitűnő minőségű, korszerű hóemberekben.

Addig itt állok a szoba közepén, lepedőbe csavarva, fejemen egy ócska fazék, rothadt sárgarépa az orromra kötve... Az én kisunokám tudni fogja: milyen az a hóember!

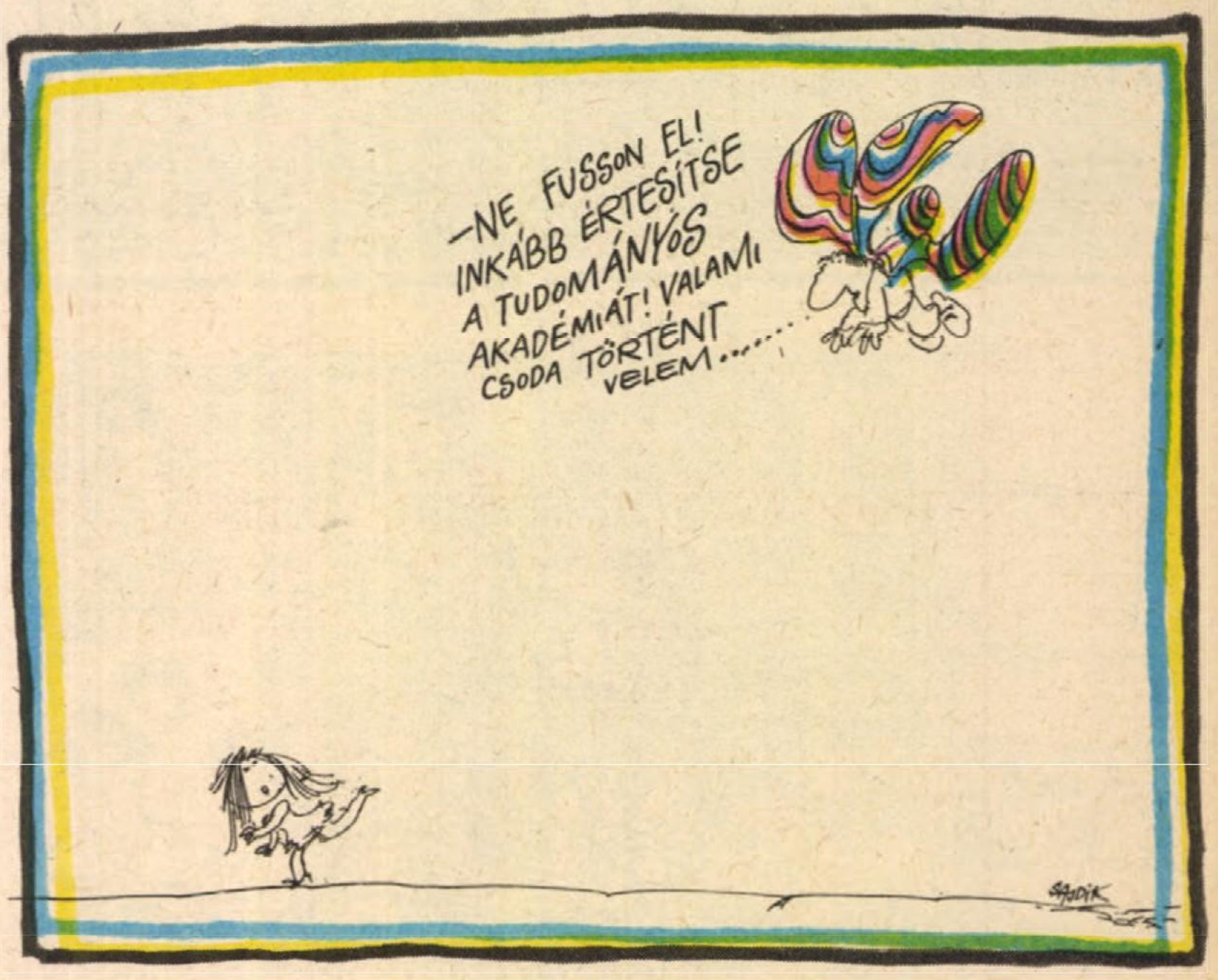
N. S., egy aggódó nagypapa

KÉP A JÖVŐBŐL

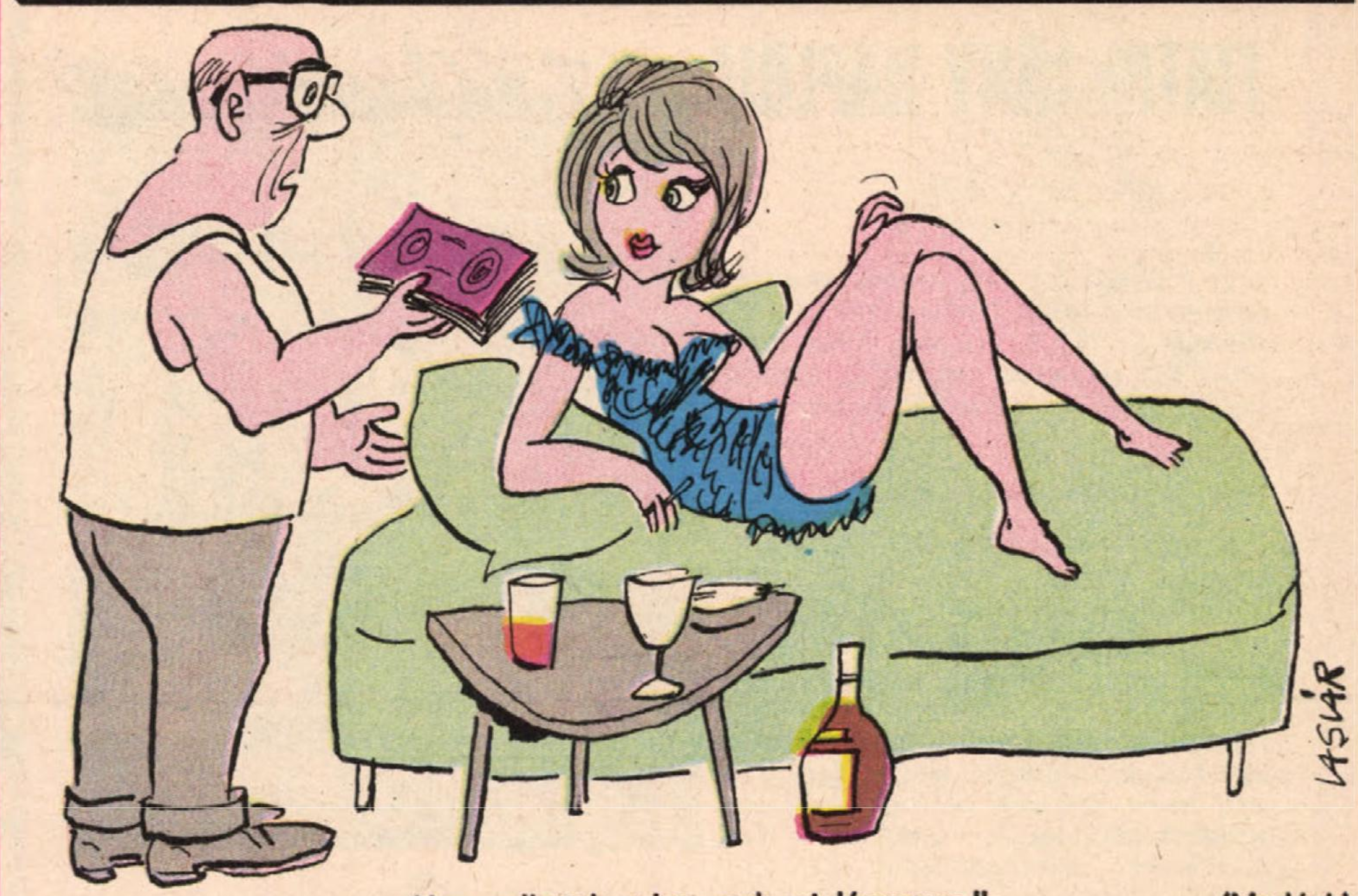
A segédmunkás.

SZENZÁCIÓ

ABSZOLÚT PAZARLÁS

„Nem adhatok mást, csak mi lényegem." (Madách)

ESZMÉNYI VÁLLALAT

– A mi főnökünk igazán mindent megtesz a beosztottak kedvéért...

POLGÁR JOGOSÍTVÁNYA

A pszichológus felnézett:
— Mivel szolgálhatok, kérem?

— Időszaki ellenőrzés — mondta Polgár Z. Géza. — A jogosítványomat kéne megújítani. Tetszik tudni, éppen ma harmincéves. És szeretnék még egy kicsit részt venni a közúti forgalomban.

— Ki nem? — mondta a pszichológus. — Panasza van?

— Néha egy kicsit megszédülök...

— Ki nem? Bizonyára karikák is ugrálnak a szeme előtt.

— Igen kérem. Piros karikák. Azonkívül utálom, ha hátulról rámbámulnak. A guta üt, ha jobbról előznek. A hirtelen kanyarokat mindig is gyűlöltem.

— Ki nem?

— Volt itt egy pár hajtű. Kis híja, hogy fejre nem álltam. Kérem, én úgy szeretnék még egy kicsit részt venni a közúti forgalomban. Régi motoros vagyok, most hagyjam abba, amikor egyenesbe kerültünk?

— Majd meglátjuk — mondta a pszichológus. — Szabad a leleteit?

Lapozgatott a paksamétában.

Laboratórium. „A vörös vérsejtek száma örvendetesen gyarapodott. Így több oxigén jut a szervezetbe, a páciens szabadabban lélegezhet."

Szemészet. „A közel- és távollátás sajátos váltakozása észlelhető. A páciens néha olyasmit is lát, ami nincs, máskor meg azt sem veszi észre, ami teljesen nyilvánvaló. Megfelelő — nem sötét — szemüveggel a páciens nyugodtan nézhet a jövőbe."

Belgyógyászat. „Extraszisztólés zörejek, nyilván az elmúlt harminc esztendő közlekedési körülményeinek hatására. Az ütőtérfogat védekező jellegű tompasága észlelhető, de jó ügy érdekében a pulzusszám egészséges, sőt, dicséretes módon emelkedik. Polgár Z. Géza csak azt utálja, ha hülyének nézik."

Az utolsó mondatnál a pszichológus derűsen csóválni kezdte a fejét. A kardiológus-kislány esze bizonyára másutt járt. Hiába, tavasz van.

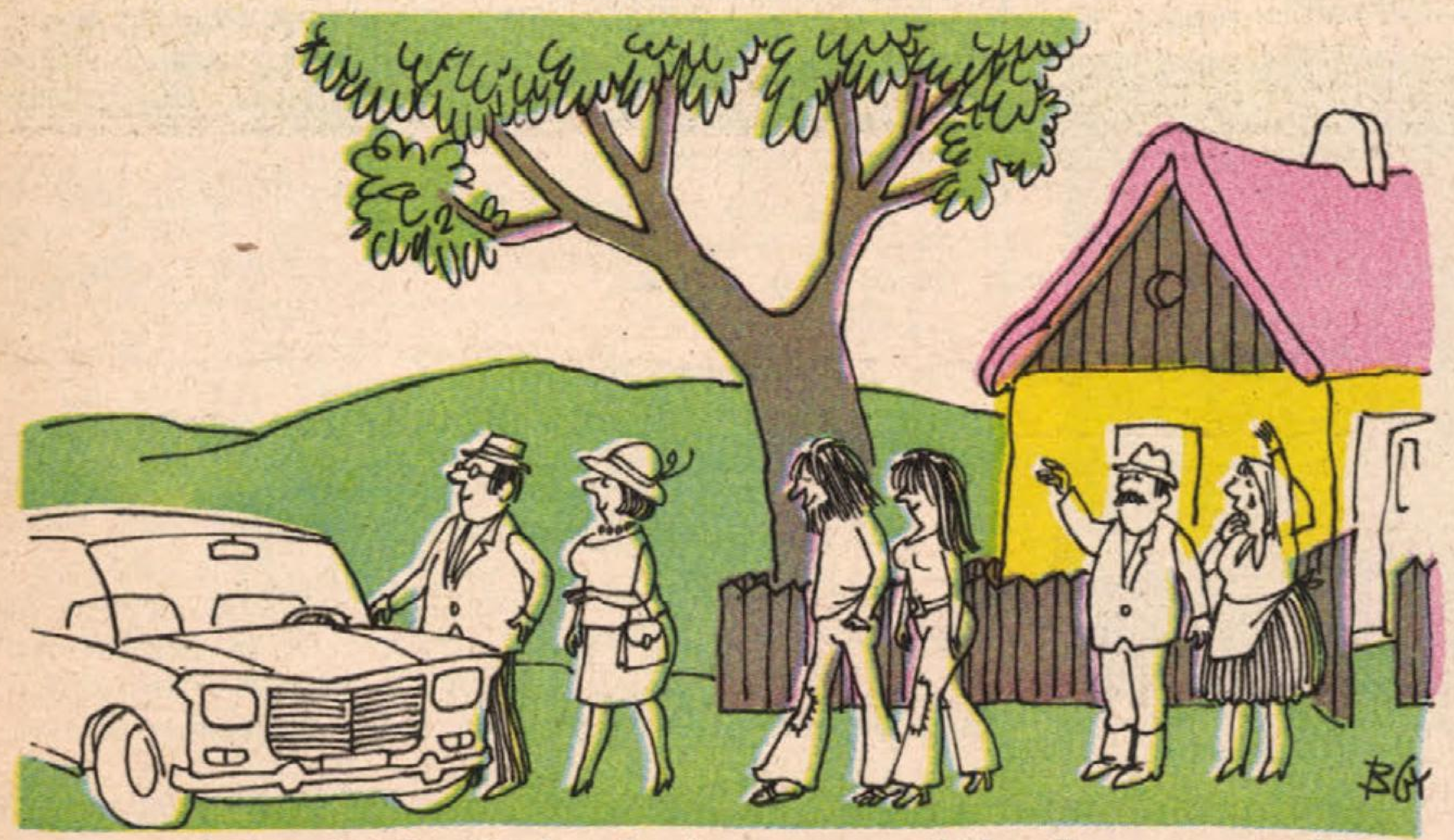

— Hát kérem, Polgár úr — mondta — ön kiegyensúlyozott gépkocsivezető. Sőt, talán már több is annál. Megbízható. Megszabadult mindenféle ostoba agresszivitástól, amely veszélyes üzemmé teheti a közúti forgalmat. Az a fajta ember, akitől első pillantásra senki sem várhat csodákat. De, ha békén hagyják, akár a hátára veszi a kocsiját és úgy is eljut a célhoz. Folytassa, Polgárkám. Kerülje a csinneket és élvezze a zöld hullám lehetőségeit. Tudja mit, egyelőre 1995-ig meghosszabítom a jogosítványát. Az ötvenedik évfordulón majd újra találkozunk.

Rányomta a papírra a stemplit.

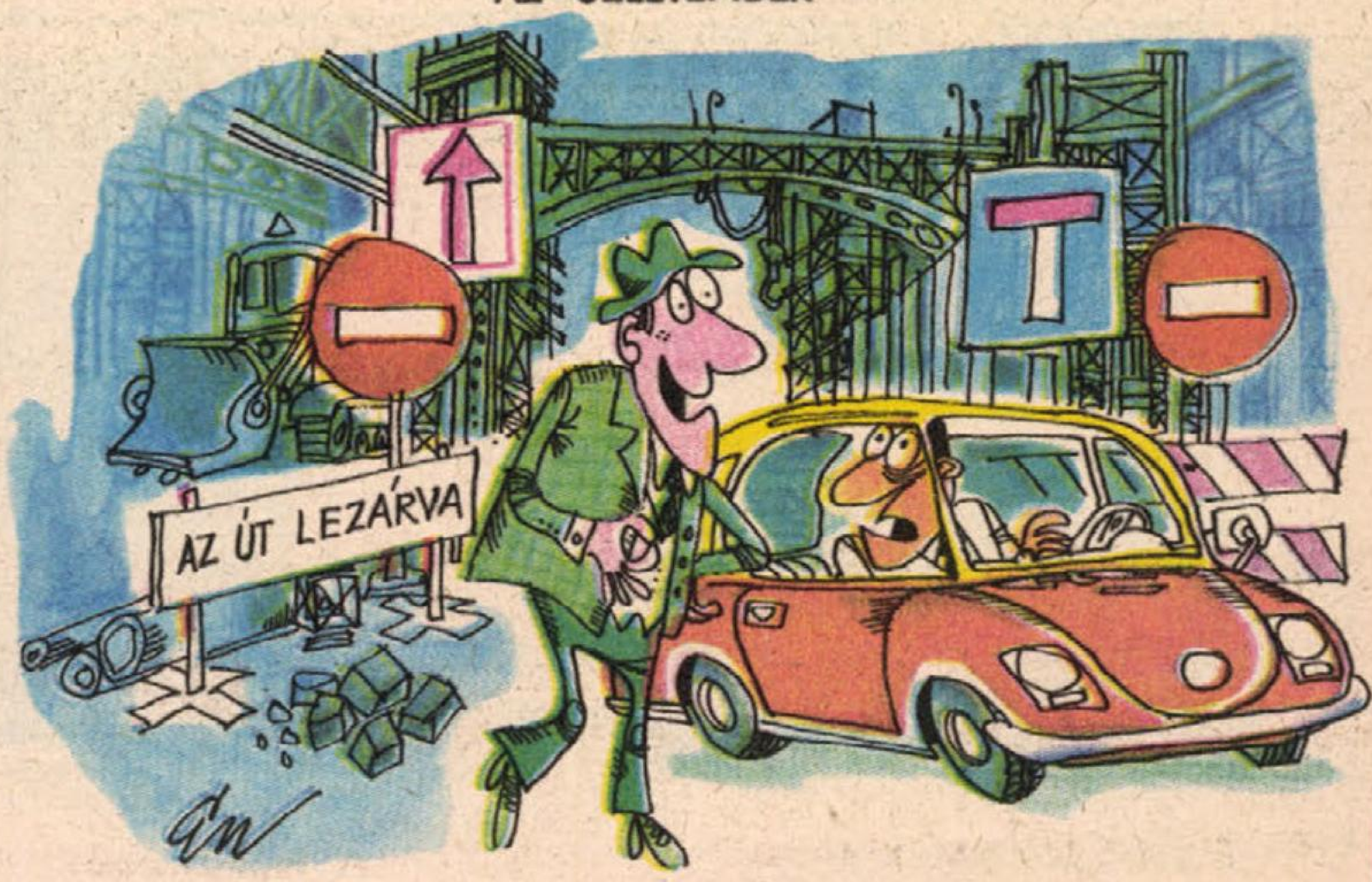
Peterdi Pál

TANYÁN ÉLŐ NAGYMAMA

– A gyerekeink elértek valamit, de az unokák milyen rongyosak!

AZ ÜZLETEMBER

– Ha ad egy húszast, kivezetem a Belvárosból...

EZEN NEVETTÜNK 1945-BEN

FIATAL LÁNY NAPLÓJA

1945

A rózsaszínű selyemmel borított, gyöngyházillatú, fémkapcsos naplók divatja a múlté. Ha ma, 1945 tavaszán egy 17 éves szerelmes kislány naplót írna, ilyesforma lenne az:

MÁRCIUS 25.

Amikor ma délelőtt megláttam, azonnal éreztem, hogy Ő az! „Ő!" A járda mellett ment, vállán hatalmas, kissé üszkös gerendával. A járókelők megfordultak utána és csettintettek: „micsoda tűzifa!" Úgy lépdelt a tűzifával a vállán, mint egy félisten. Jobbján széles karszalagot viselt, különös betűkkel. „Titkos küldetésben jár!" — dobbant meg a szívem. Beleszerettem.

MÁRCIUS 30.

Milyen választékosan öltözik! Milyen finom hátizsákja van! És kezéből sohasem hiányzik egy vödör, tele szénporral. Ízléses kis zseblapátja van, azzal szedi össze a szénport a közeli szemétrakásból. És milyen gyorsan! Ó, hogy szeretem! Vajha megszólítana egyszer!

ÁPRILIS 3.

Megszólított! Megszólított!

— Kezitcsókolom — mondta — nem volna egy üres gyufásdoboza? Szeretnék rágyújtani, de csak gyufám van.

Hoztam egy gyufásdobozt. Ekkor letette a vödröt és bemutatkozott: „Murok Dezső vagyok". Ezt mondta. És én éreztem, hogy nem hazudik, hogy valóban Murok Dezső. Aztán finom kis bádogdobozt vett elő, amelyben cigarettavégek voltak. Néhányat széjjelszedett és cigarettát sodort. Mily szenvedélyes férfiú!

ÁPRILIS 8.

Ma eljött hozzánk. Látszott rajta, hogy nagyon ünnepélyes. Két kezét egy ideig háta mögött tartotta. Aztán hirtelen átnyújtotta, amit rejtegetett. Egy csokor vérvörös hónaposretek volt. Keblemre szorítottam a szerelem bíborvörös retkeit. Dezső, te félisten!

ÁPRILIS 15.

Megkérte a kezemet. Eljegyzési ajándékul egy negyedkiló kockacukrot hozott. De én sem voltam szűkmarkú. Tíz Leventét kapott tőlem.

— Fizetésem nagyon kevés — mondta —, de van egy néném, akire meg merek nősülni, mert állandóan jön-megy Kalocsa és Pest között.

— És meg tudunk majd élni abból? — kérdeztem és megsimogattam a kezét.

— Igen! — felelte Dezső. — Róza néni bivalyerős, 40 kilós csomagokat cipel...

Istenem! 40 kilós csomagok!...

Milyen finom családba kerültem!...

I. Választás előtt

— Adjisten, János bácsi! Most mi mind a ketten kisgazdák vagyunk...

II. Választás után

— Odébb, büdös paraszt!...

KÉT TÁVIRAT

1.

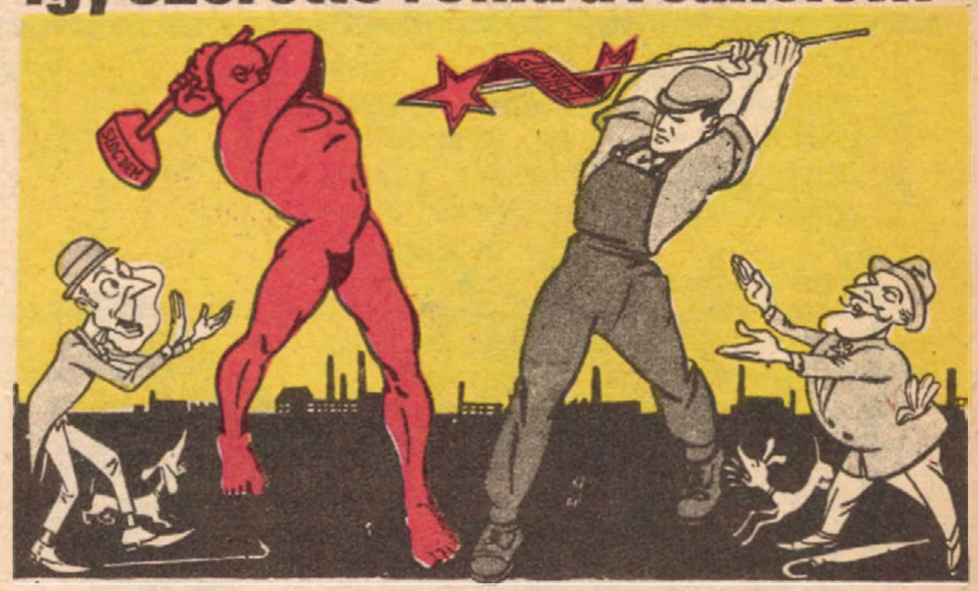
Wehrmacht, Németország. Oslóban vagyok.
Dönitz

2.

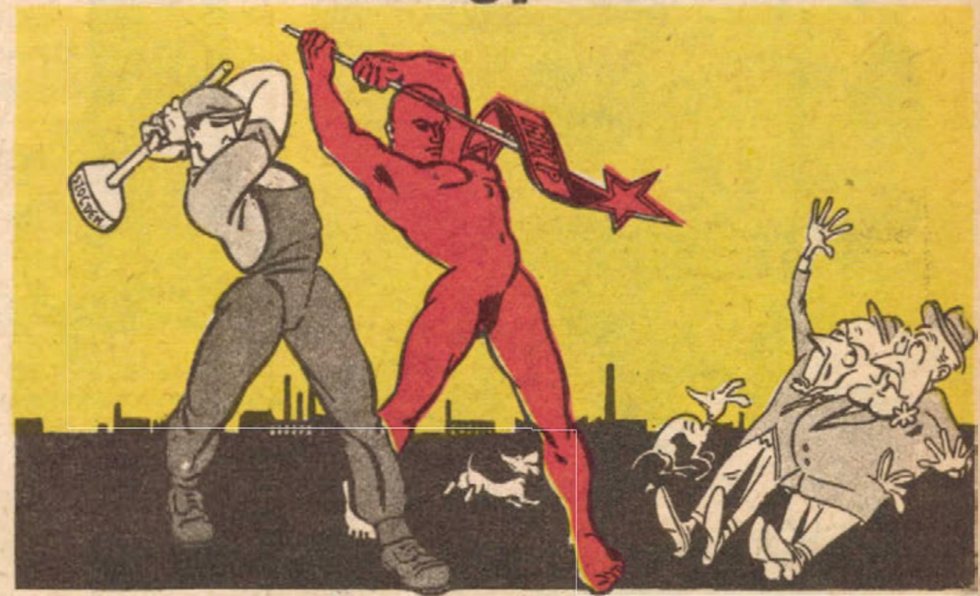
Dönitz, pót-führer. Mi is o s z l ó b a n vagyunk.
Wehrmacht

Harminc évvel ezelőtt, az ország felszabadulásának napjaiban, már javában folytak az előkészületek egy humoros, szatirikus hetilap megindítására, s 1945. május 20-án már utcán volt a Ludas Matyi első száma. Akárhogy számoljuk is: még néhány hét, s mi magunk is harminc esztendősek leszünk. Az évforduló alkalmából átlapoztuk a Ludas első évfolyamát és közlünk belőle néhány rajzot és írást. Aki személyesen átélte azokat az időket, annak jó lesz emlékezni rá, aki pedig nem élt még akkor, bizonyára kíváncsi rá: min is nevettünk harminc éve?

Így szerette volna a reakció...

...és így lett!

a LUDAS MATYI megmagyarázza

Azt kérdezi János gazda, miként van az, hogy egyesek nem törődnek romokkal, nehézségekkel, hanem egyszerűen mindjárt mindent akarnak? No, majd én megmagyarázom:

A döbrögi birtok gazdatisztje hevesen ostromol egy fiatal özvegyet.

— Legalább addig várjon, amíg a gyászruhát levetem — csillapítja őt a menyecske.

— Hát azt a két percet még megvárhatom — feleli előzékenyen a gazdatiszt.

*

Csodálkozik rajta Mihály gazda, hogy először egészen ki akarták irtani a reakciót, aztán már itt-ott hallatott magáról, most meg már szivárog szép csendesen vissza? No, majd én megmagyarázom:

Tekergő-Kósa gazda megint rettentő summát veszít a kártyán. Éktelen dühbe gurul, elordítja magát:

— Esküszöm, hogy életemben többet kártyát nem veszek a kezembe!

Akkor jön csak rá, hogy mit is mondott, hamar hozzáteszi ijedten:

— Legfeljebb, ha vendégeim lesznek.

Megvakarja a füle tövét és még hozzáteszi:

— Vagy ha én leszek vendégségben.

Sercint egyet, aztán gyorsan utánamondja:

— Vagy más alkalommal.

Maguk arra kíváncsiak, hogy van az, hogy kimagasló közéleti egyéniségek a múltban kiejtett, vagy leírt szavaikat most másképp igyekeznek magyarázni, mint annak idején? Hát ezt szintén megmagyarázom:

A műgyűjtő antik órát akar vásárolni. Egy régiségkereskedés kirakatában megtalálja a megfelelő órát. Amikor a kereskedő kiveszi a kirakatból, kiderül, hogy rosszul jár.

— Nincs igaza — utasítja vissza a kereskedő a műgyűjtő vádját. — Ez az óra kifogástalanul jár, csak érteni kell hozzá. Én például tudom, hogyha nyolcat üt és félötöt mutat, akkor pontosan tizenegy óra múlt húsz perccel.

A KEZDET

Figyeljetek rám áhitattal,
Ó rendelet-kínozta népek,
Tegnap, vasárnap reggel ötkor
A közmunka életbe lépett.
Nagy volt a perc. A Nap megállott,
Mint egykor Gibeon felett,
Kis országunk történetében
Nem lesznek több ily reggelek.

A Nap megállt s a földre nézett,
Szemébe vésendő a képet,
Hogy itt mi fog történni, hogyha
A közmunka életbe lépett?
De, valljuk meg, semmit se látott,
Nem volt mozgás vagy más tünet.
Mert — mondták néki — a vasárnap
Nem munka-nap, hanem — szünet.

Fejét a Nap búsan vakarta:
„Kinek van sütni kedve itt?
Hát az életbeléptetéssel
Nem várhattatok hetfeig?"
(Dunántúlról jött, ott nyugodt le,
Azért e tájszó ajakán:
Ha az igazat tudta volna,
Égnek meredt vón haja tán.)

Az igaz ez: a közmunkának
Vasárnap-hétfő tut-egál,
A közmunka az olyan munka,
Mely induláskor már megáll.
S vasárnapi nagy kezdetének
Csak egy következménye lett,
Hogy hétfőn (délig) nem jelent meg
Újabb közmunkarendelet.

Gábor Andor

NEMZETVEZETŐK SZALADSZERVEZETE — **Igazoló ív.**

Fé[illegible]vezető alosztály.

AZ IGAZOLAST KÉRŐ

neve: *Szálasi Ferenc*

korábbi neve: *Kis Buksi*

volt-e tagja jobboldali szervezetnek? *Nem értem a kérdést!*

ha igen, miért nem? *Ezt értem*

volt-e haszna a zsidóvagyonok felosztásából? *Csak anyagi*

mennyi jövedelme volt 1945. október 15.-ike után? *Egy Korona*

milyen különleges beosztása volt 1945. okt. 15. után? *Legfelső Hadúr*

szolgálati beosztását elhagyta-e? *Nem, magammal vittem*

milyhasznosmunkát végzett utoljára? *Segítettem a füzeteket a tanítóbácsinak hazavinni*

kire szavazott a legutóbbi választáson? *A Csillagban tartózkodtam a szavazástól*

ingó vagyona, értéktárgyai? *A Történelem ítélőszéke és a Fehér sasrend nagykeresztje*

holt vagyona? *Hétezer köteg ezres*

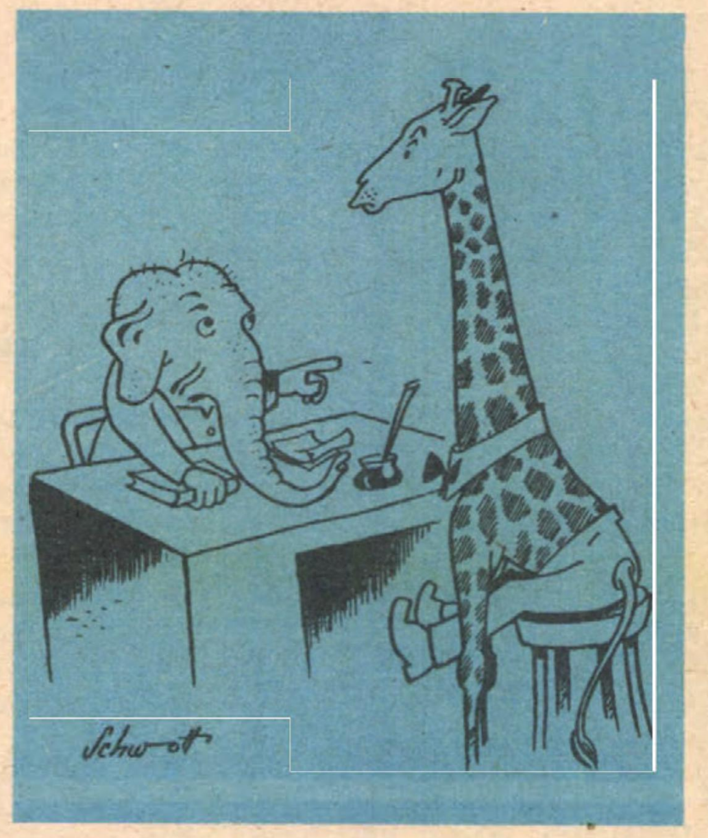
mit kiván még előadni? *Az ellopott ékszereket*

Megjegyzés: *Fenti kérdésekre felelőtlenségem teljes tudatában válaszoltam*

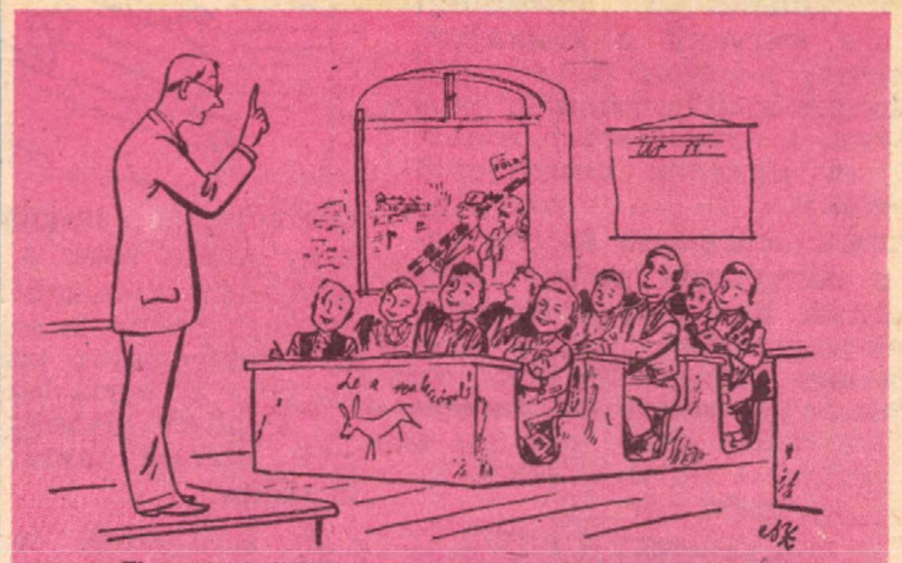
Kelt Cellámpé, 1945. július 5-én.

X x X
aláírás.

IGAZOLÁSI ELJÁRÁS

— ... és mivel tudja igazolni, hogy ön nem volt zsiráf?

— Fiaim, javítsátok ki a magyar nyelvtant! Ezentúl nem lesz többé „egy birtokos, több birtok".

TÁJÉKOZTATÁS A ZSÍR ÁRÁRÓL

Kedden a déli órákban elterjedt a híre annak, hogy a zsír kilója már 90 000 pengőbe kerül. Az a körülmény, hogy egy kiló zsír ára 100 000 pengő, élénken mutatja, hogy a fogyasztóközönség mennyire ki van szolgáltatva a feketepiacnak. Ki tud manapság 120 0000 pengőt adni egy kiló zsírért? Mert nemcsak a zsír kerül 135 000 pengőbe, de a drágaság minden vonalon ijesztő. S ha meg is veszi valaki azt a 165 000 pengős zsírt, pusztán zsírból táplálkozni nem tud. Lehetetlen állapot, hogy akkor amikor egy kiló zsír 180 000 pengő, a fizetések nem emelkednek megfelelő arányban. 215 000 pengőt csak az tud ma zsírért adni, aki feketézik. Mert a kisember számára ez a 238 000 pengő bizony nagy pénz, 296 000 pengőért sokat kell dolgozni; s míg valaki megkeresi azt a 367 000 pengőt, amibe egy kiló zsír kerül, ugyancsak elfárad. Valamikor 470 000 pengőért, vagyis egy kiló zsír áráért sarokházat lehetett vásárolni. Ma egy kiló zsír áráért, 540 000 pengőért már csak egy háromnegyed kiló zsírt lehet kapni.

Itt tenni kell valamit! A 768 000 pengős zsírt csak az tudja megfizetni, akinek van annyi pénze, hogy egy kiló zsírért 920 000 pengőt adjon. Mert bizony ma enynyibe kerül egy félkiló zsír.

(Ez a cikk a nyomdai előállítás kétnapos idejét figyelembevéve iródott.)

Kár minden percért!

— Hova mész éjnek idején, Gyula?
— Lemegyek az üzletbe emelni az árakat.

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

hogy megszűnt az utazási korlátozás?

— Csak helyeselni tudom, kérlek. Most legalább én is nyugodtan megindulhatok arccal a helyiérdekű vasút felé.

— De hiszen a HÉV-en eddig sem volt semmiféle korlátozás.

— Dehogyis nem volt, kérlek: az én utazásom állandóan a lépcsőre, vagy az ütközőre korlátozódott.

— Képzelem, hogy ez ismerőseid körében milyen kínos megütközést keltett.

— Képzelheted, kérlek. Múltkor például egy tehervonat ütközött meg rajtam.

— Hát ahhoz mit szólsz, kérlekalássan, hogy rövidesen Budapestre hoznak tíz háborús főbűnöst?

— Ezek után nem csodálkozom rajta.

— Hogy méltóztatol érteni azt, hogy ezekután?

— Ha jól emlékszem, kérlekalássan, az előbb említetted éppen, hogy megszüntették az utazási korlátozásokat.

— Na és?

— Ebből a süket is láthatja az összefüggést: bizonyára azért szüntették meg az utazási korlátozást, hogy a külföldön tartózkodó háborús főbűnösök végre hazautazhassanak. Ez igazán előzékeny gesztus volt a Népbíróságtól, kérlek.

— Igazad van. Erről jut eszembe, politikai ambícióid nincsenek mostanában?

— Nekem nincsenek, kérlekalássan, de azt hiszem, hamarosan mégis hivatalos jelölt leszek a listán.

— Milyen listán indulsz?

— A háborús bűnösök listáján.

— Kellene szerezni egy befolyásos árvalányt.

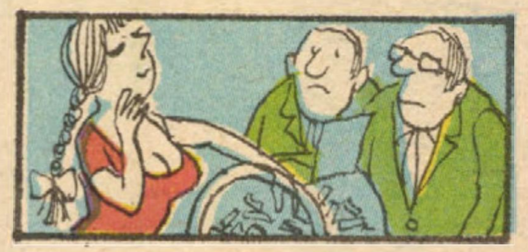
— Az mire volna jó?

— Kihúzhatna a listáról, mint egy sorsjegyet.

— Nem is rossz idea. De akkor előbb el kellene intéznem, hogy második helyre kerüljek a háborús bűnös gyorslistán.

— Miért?

— Mert a sorsjegyek közül is csak minden másodikat szokták kihúzni.

KLUBOK-GONDOK

Négy ifjúsági klubban fordultam meg Borsodban: Mezőkövesden, Mezőnyárádon, Emődön és Kazincbarcikán. Sok derűs, kedves, kellemes dolgot meséltek klubjukról a fiatalok. De panaszkodtak is. Halljuk csak: milyen ártalmak veszélyeztetik a klubmozgalmat manapság?

TŰZ ÉS VÍZ

Emődön olajcsata dúlt a tanács és a KISZ között: a tanácstitkár nem akart olajat adni a KISZ-klub kályhájába. Aztán végül kaptak, befűthettek, akkor viszont a füsttől nem tudtak megmaradni, ugyanis rossz a kémény. Most már beáll a tűzszünet: itt a tavasz, nem kell fűteni. A klub fölötti helyiséget most alakíttatja át a tanács

könyvtárrá, talán egy füst alatt a kéményt is megjavíttatják, s akkor jövőre béke lesz az olajfák alatt, és az olajkályhák körül...

Mezőkövesden régebben a népművelődési központban volt az ifjúsági klub, de a helyiségüket napközben kiadták albérletbe, különböző értekezletek, tanácskozások megtartására. S ha kissé elhúzódott a zárszó, a fiatalok a folyosón toporogva várták, hogy végre bejuthassanak a birodalmukba. Most saját otthont kaptak az úttörőház pincéjében, ahol nemrég még hajózható tavacskát varázsolt elő a talajvíz. Kiszivattyúzták a vizet, kikövezték a pince alját, de a dohszag megmaradt. Nem kellenek ide könnyező pálmák: ha egy kicsit megtelik a helyiség, rögtön könnyezni kezdenek a falak. Megpróbálják fóliával betakarni az izzadós falakat, talán az segít majd. Mindenesetre jó lenne sürgősen megalakítani a klub könnyűbúvár szakosztályát és a vízijártassági vizsga letételére kötelezni a tagságot.

MARADISÁG

Emődön, Nyárádon az a legfőbb panasz, hogy kevés a lány a klubban. Amíg egészen fiatalok a lánykák, a mamájuk nem engedi őket, később meg a vőlegények. Mitől féltik őket vajon? A színes körték adta hangulatvilágítástól? A Coca Colától? A magnózástól? A világ legártatlanabb dolga valamenynyi. Tudja ezt már minden mama, aki egyszer is megfordult egy ilyen klubban.

Megszívlelendő ajánlat: különböző „mamafogó" műsorokat kellene szervezni a klubokban, amelynek keretében az anyukák is megismerkedhetnének a klub életével, s nyugodtabban engednék el egyszem leányzójukat egyedül is.

Aztán nem ártana megrendezni a vőlegények iskoláját sem, amelynek keretében a férjjelölteket meg kellene tanítani arra, hogy nem illik az ifjú arcát elzárni a világ szeme elől, enged-

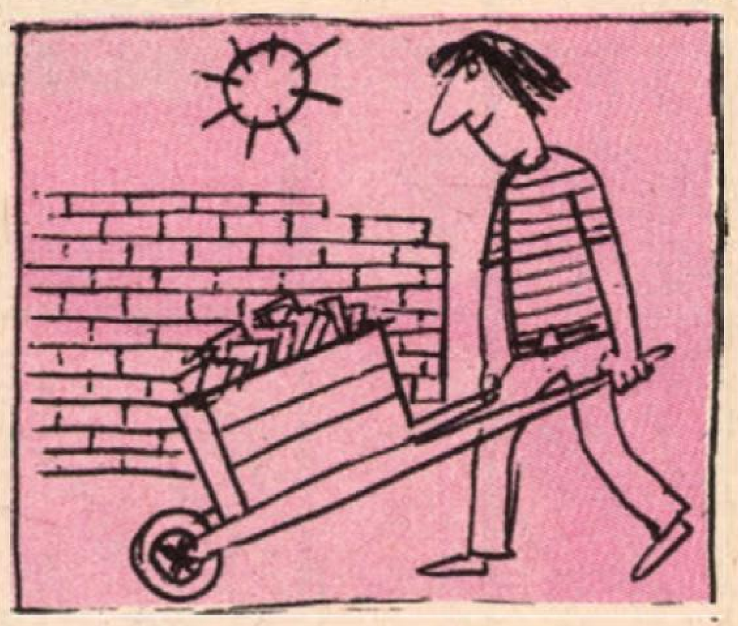

ni kell, hadd járjon továbbra is a társai közé. Legfeljebb vele kell menni vőlegény uramnak is...

KEVÉS A PÉNZ

Mindenütt így sóhajtoznak: hiszen ha több pénzünk lenne! Mire költenék? Lemezekre, játékokra, magnóra, szebb berendezésre.

Sok támogatást kapnak, az tagadhatatlan. Mezőnyárádon a tanács televíziót vett a klubnak, az Országos Ifjúsági Klub bizottságától most kaptak egy

sztereorádiót magnóval. (Igaz, hogy máris rossz a magnó, de arról nem az ajándékozó tehet.) Kazincbarcikán is sokat áldozott a Habselyemgyár vezetősége arra, hogy az egyik lakóház pincéjét átépítsék klubbá. De a tanácsok, üzemek anyagi lehetőségei is végesek.

A fiataloknak is segíteniük kell magukon. (Feltétlenül el kell mondani, hogy Mezőkövesden és Kazincbarcikán a fiúk, lányok, sok társadalmi munkát végeztek a klub rendbehozatala érdekében. Megütközve hallottam Kövesden a sopánkodást: a szövetkezetek még nem utalták át a klub fenntartásához felajánlott összeget, s így a takarítónőt sem tudják fizetni. Olyan elképzelhetetlen volna, hogy a fiatalok maguk fűtsék be és takarítsák ki a helyiségüket?)

És a pénzt sem mindig feltétlenül kell valahonnan várni. Elő is lehet teremteni. Példa: a mezőnyárádiak kukoricát törtek a téeszben.

UNALOM

Uniformizálódnak a mi ifjúsági klubjaink. Küllemükben is: egyik pinceklubot alig lehet megkülönböztetni a másiktól. Mindenütt popsztárok képe, Pepsi Cola reklám, régi plakát a falakon... Tartalmi munkájuk is nagyon uniformizálódik, csaknem mindenütt kísértetiesen azonos a program: zenehallgatás, asztalifocizás, néha egy ismeretterjesztő előadás, vagy valamilyen „vetélkedő".

Üde színfolt volt a maga bizarrságában is, amikor a mezőnyárádiak programpontjai között ezt hallottam: megyünk a temetőkerítés megépítésében segédkezni...

A példa, persze, végletes. De több fantázia kívántatnék az ifjúsági klubok vezetésében, irányításában, ki kellene találni mindig valami újat, valami mást, mert enélkül a fiatalok hamar ráunnak az egészre.

Azt örömmel tapasztaltam, hogy ezek a klubok szeszmentesek. Még nagyobb öröm volna, ha unalommentesek is lennének. Mert az unalom talán még az alkoholnál is jobban öl és butít.

Radványi Barna

SZERENCSE

– Milyen szerencse, hogy fedél van a fejünk felett ebben az ítéletidőben!

A benzinkutas

Megtelt a tank, de ő csak tölti,
Folyik a benzin le a kőre.
Bosszankodom, majd a frász tör ki:
Miért nem figyel ez a dőre
Kutas? Hiszen a benzin drága
Kincs, amiért, tudjuk, nyugaton,
Keleten ádáz harcban áll ma
Sok rangos és hangos hatalom.

S én, mint szent, aki e hazában
Nem ismer kapzsi embereket,
Százassal fizetek és várom
A visszajáró tizesemet.
Rám szól a kutas: kedves vevő
Más is siet... ne várjon tovább!
A sürgetés úgy-e érthető:
Benzinkútnál nincsenek csodák.

Dancs József

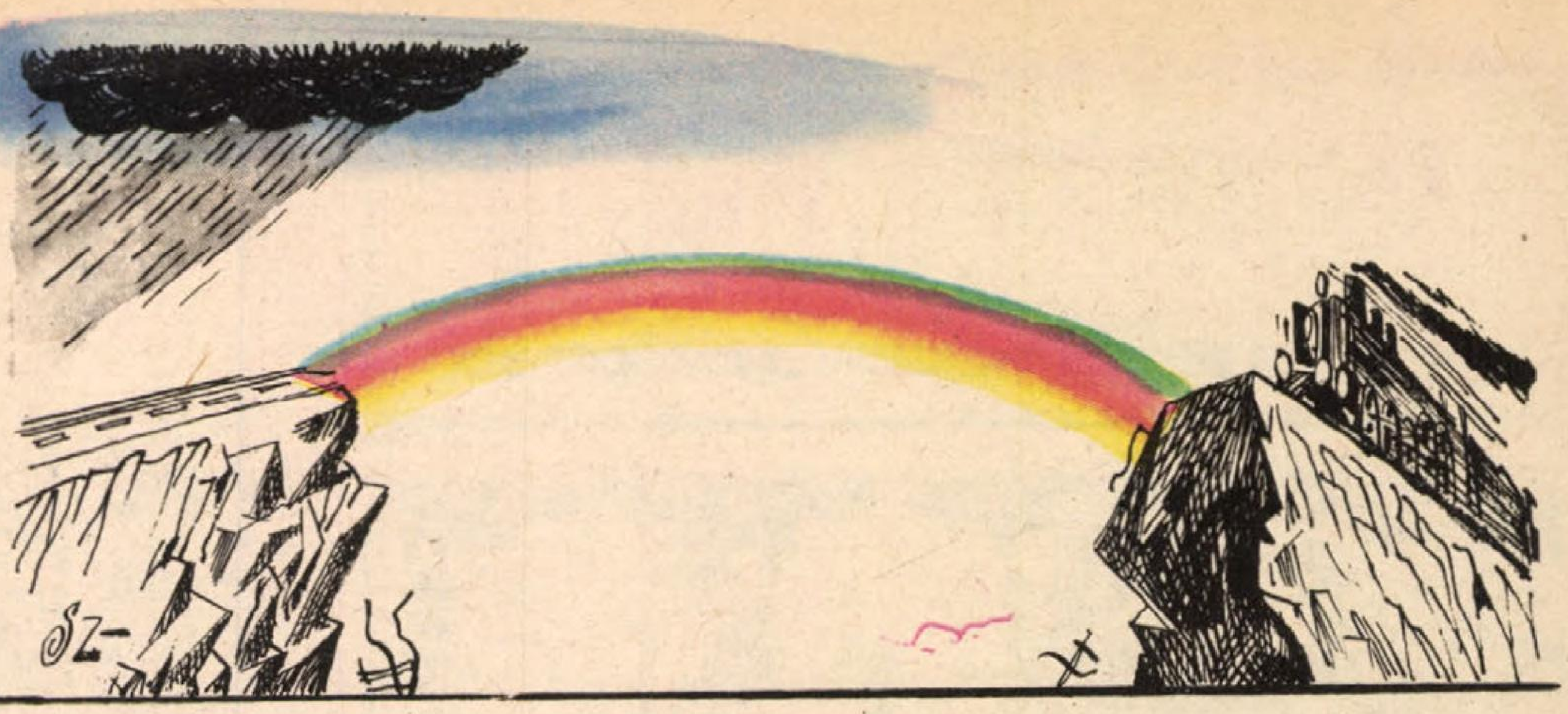

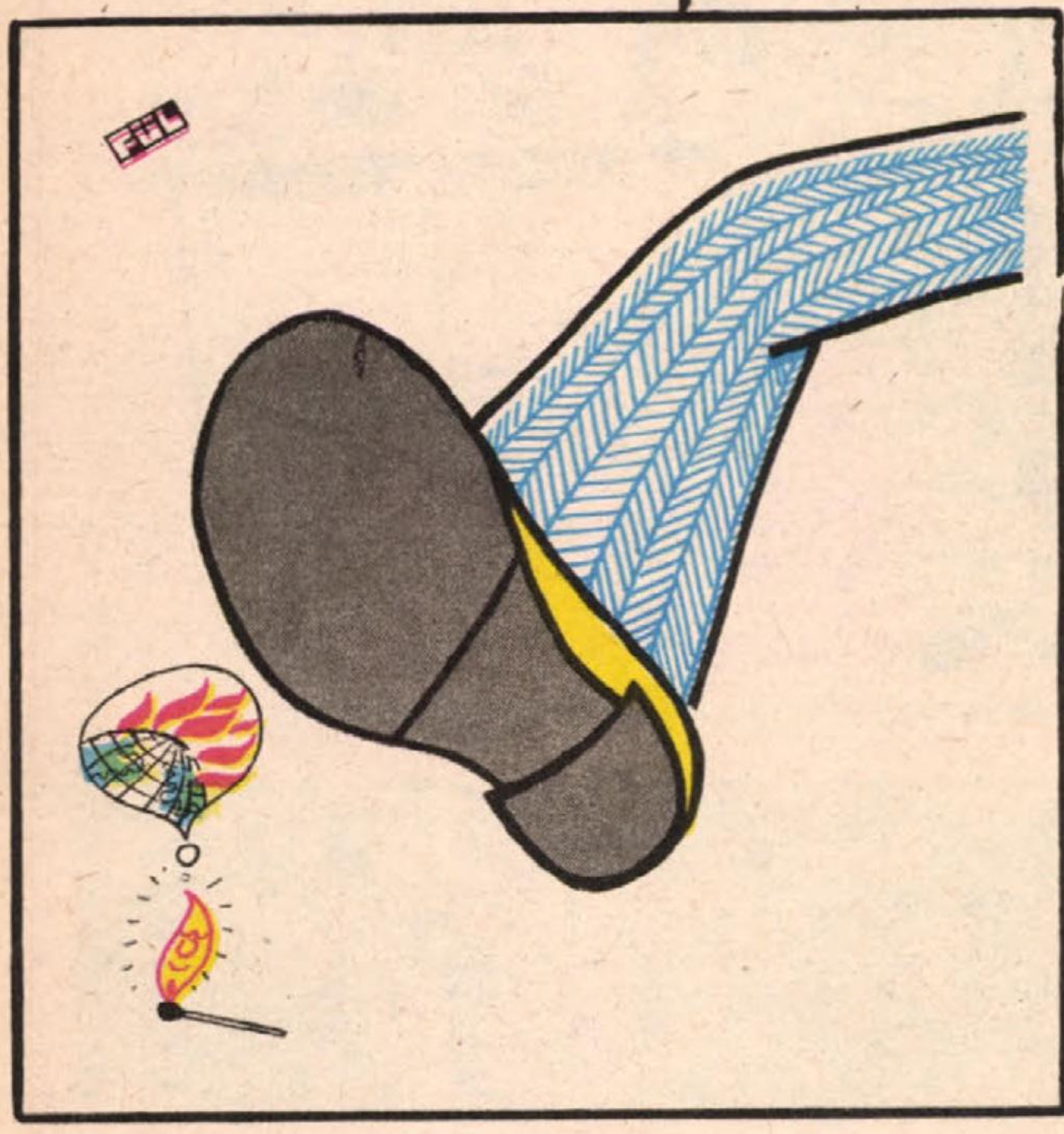
MEDÚZÁÉKNÁL

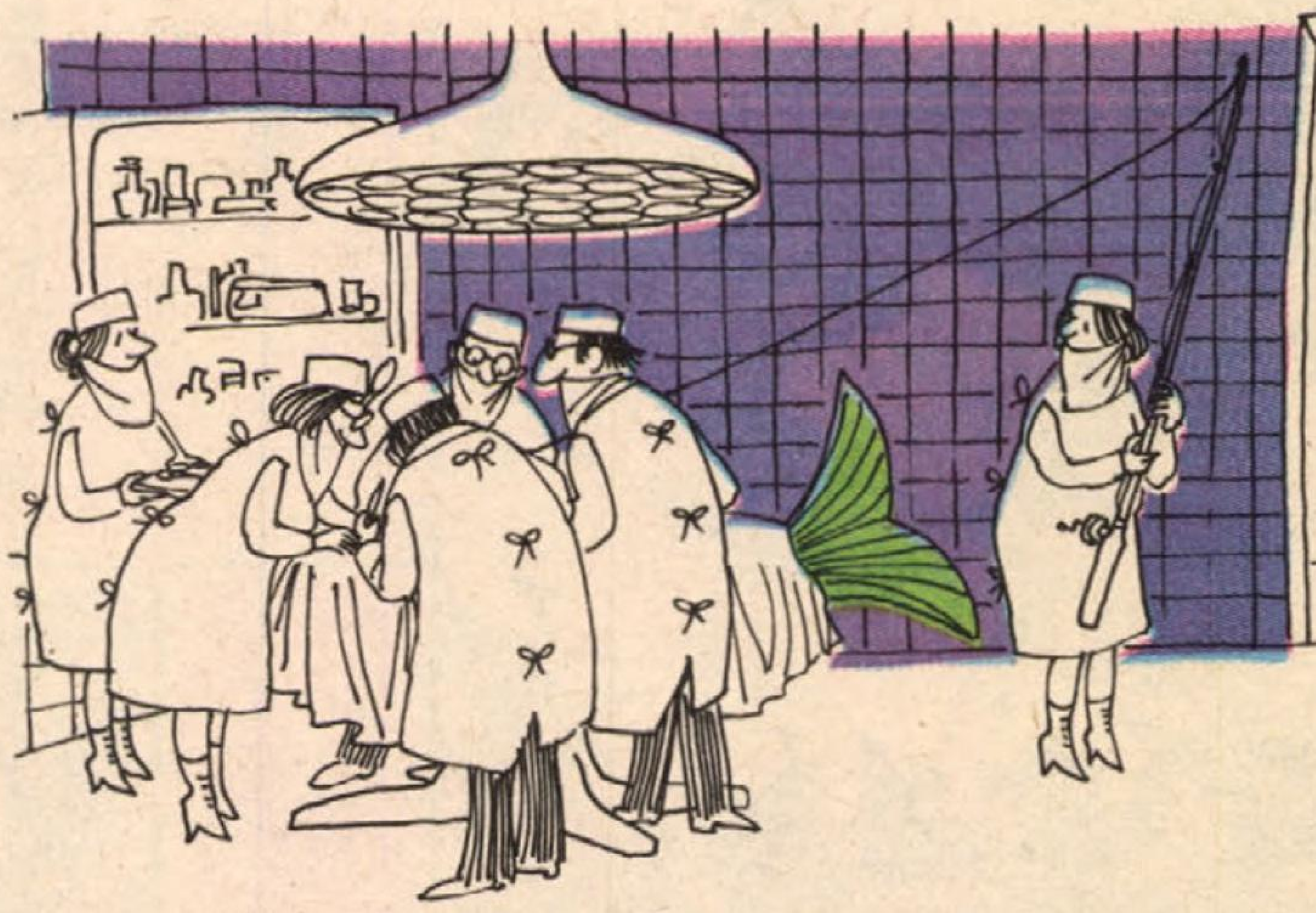

– Már megint hajszál van a levesemben...

FANTAZMAGÓRIA

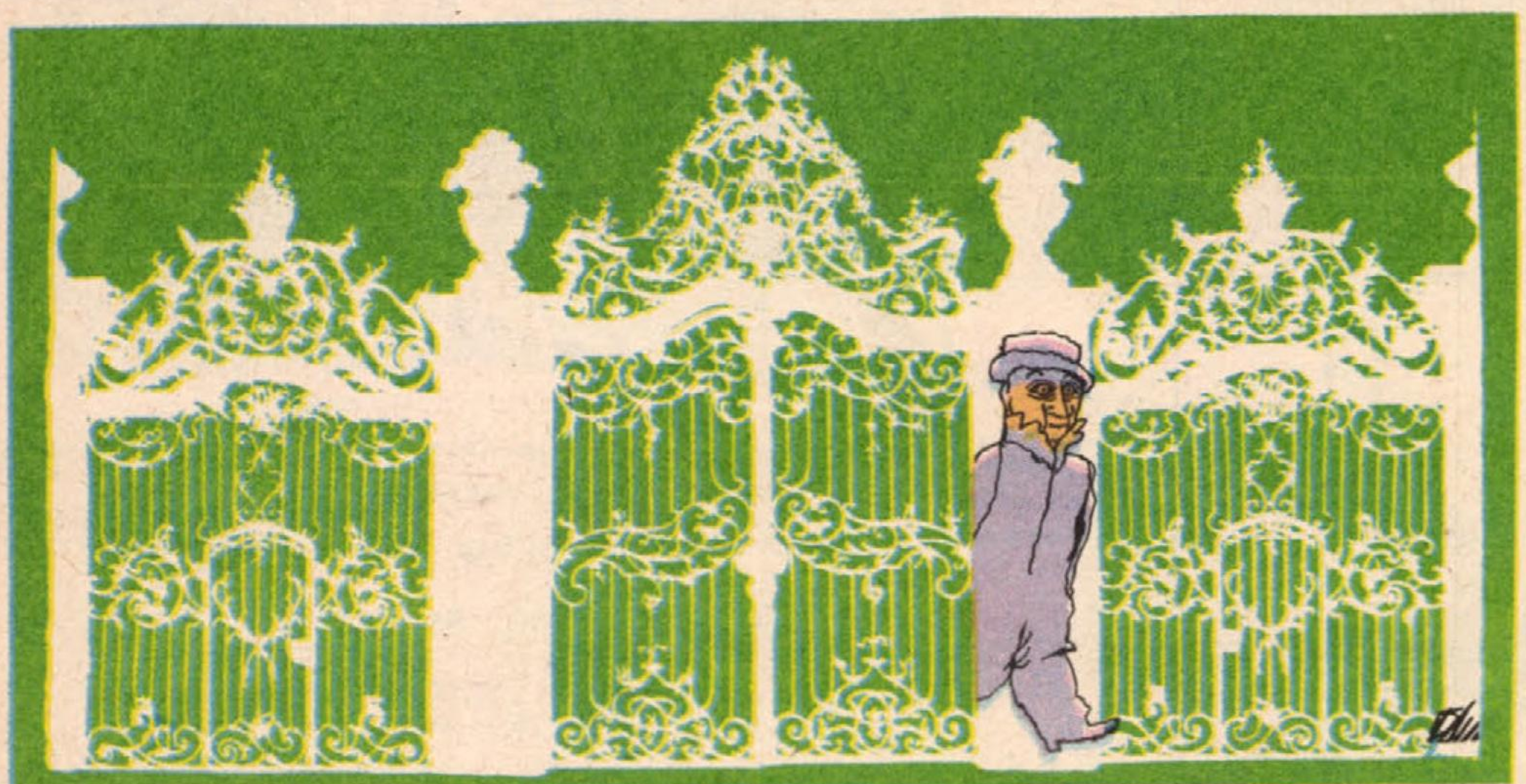

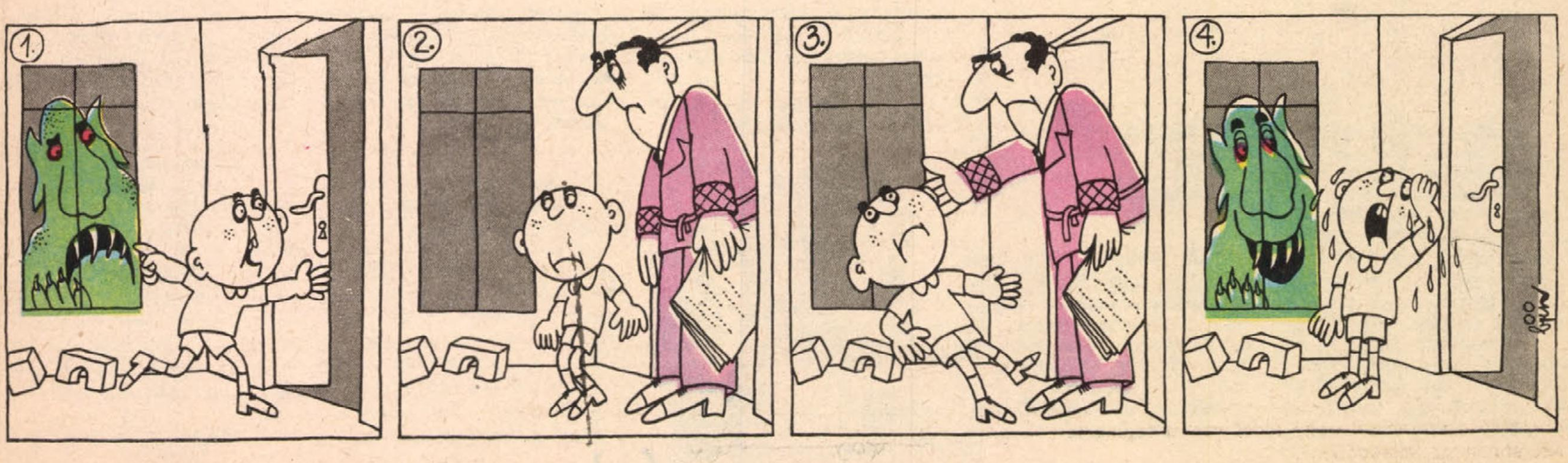

FÜLÖP,
SZŰR-SZABÓ,
BRENNER,
SAJDIK,
DALLOS,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI

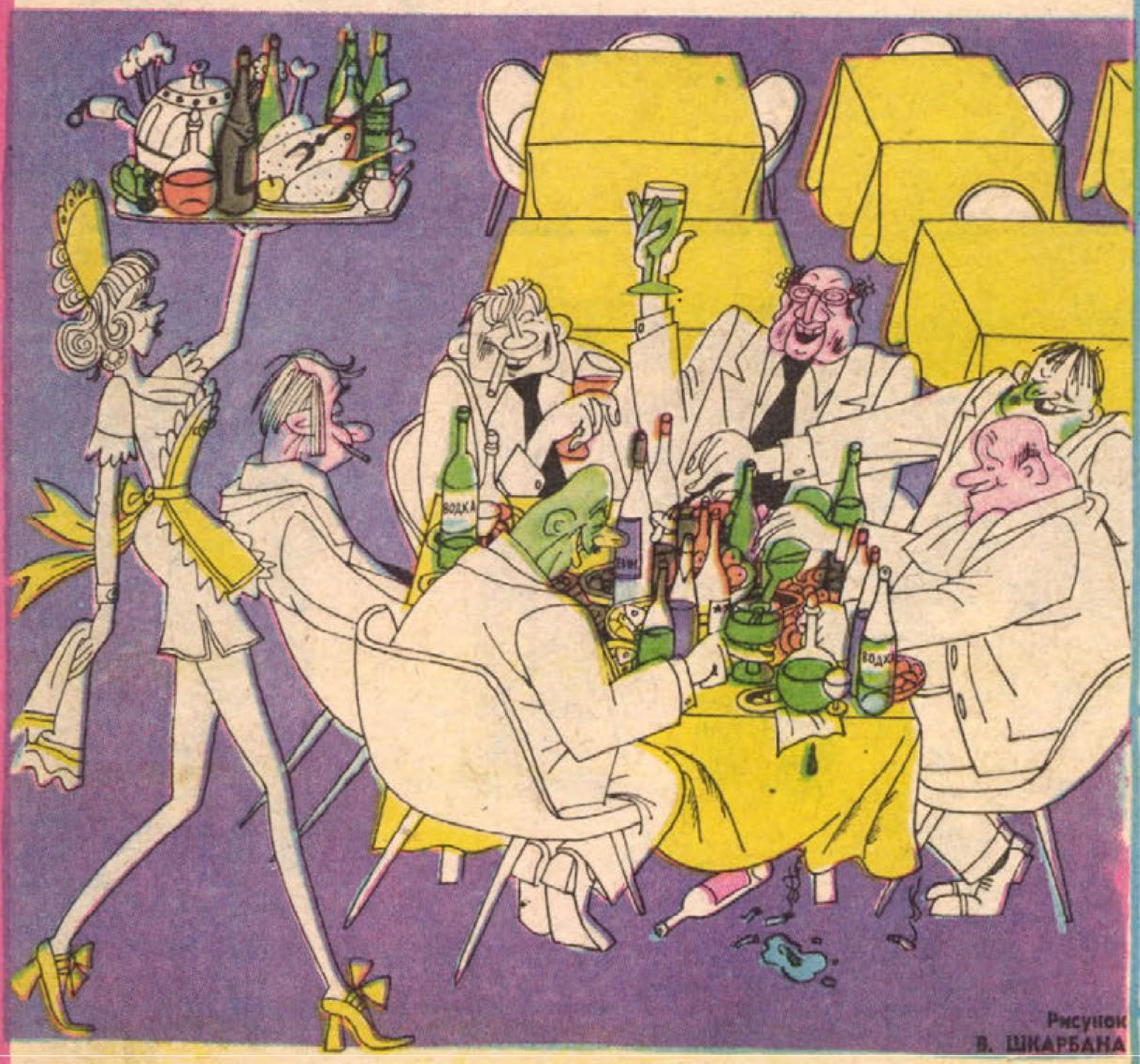

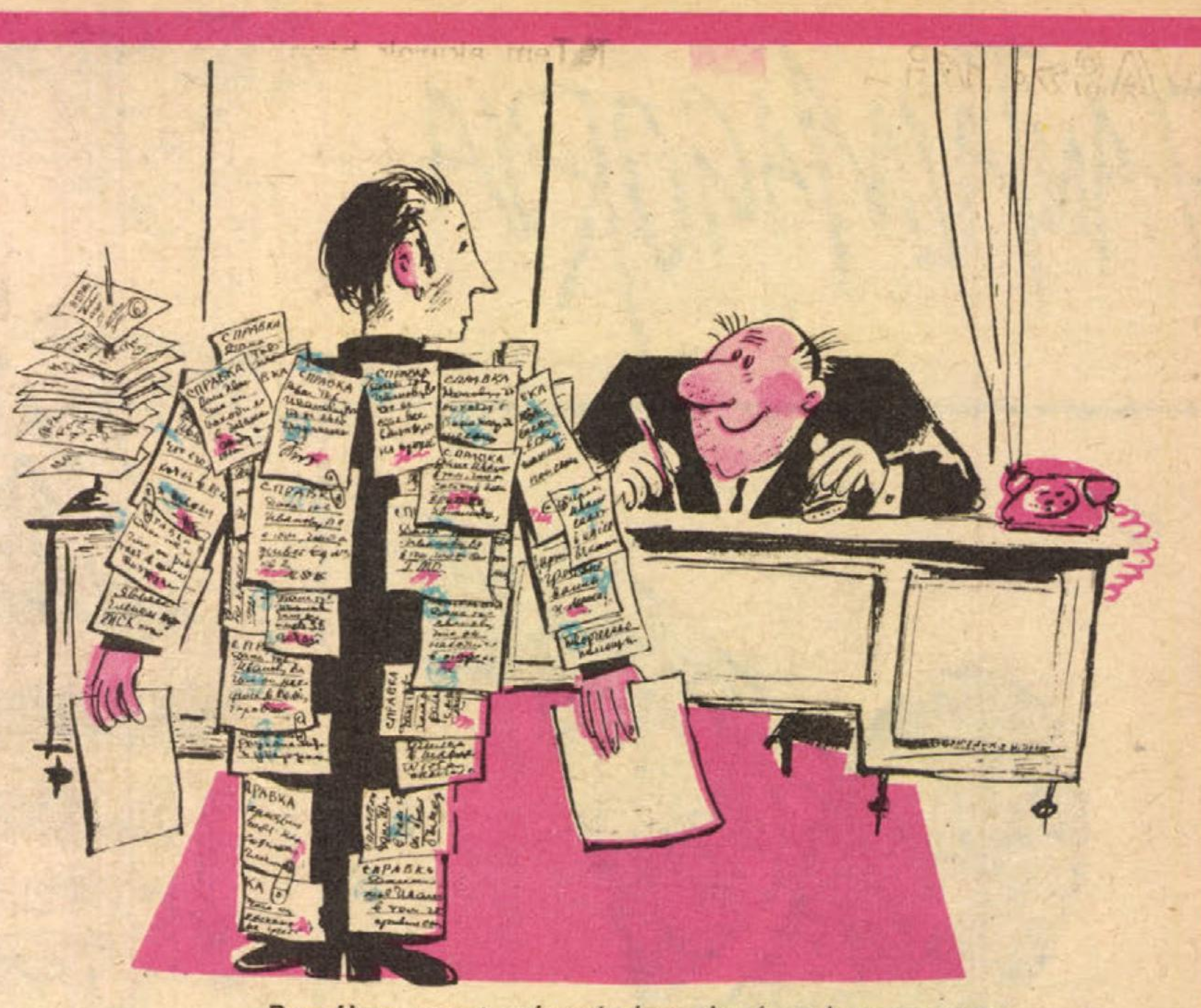

IMPORT HUMOR

(RAJZOK ÉS VICCEK A MOSZKVAI „KROKODIL"-BÓL)

– Legyen a vendéglő neve: „Diéta"

– Remélem, most már minden okmányt beszereztem...

SZÁMVETÉS

Az újdonsült férj mondja a menyecskének:
— Drágám, én most összeadtam az esküvői kiadásaimat és összehasonlítottam az esküvőre kapott ajándékok értékével. Kiderült, hogy szerelemből vettelek el.

– A főnökhöz nem lehet bemenni

AJÁNLAT

Azzal a kéréssel fordul a számítógéphez egy fiatalember, hogy ajánlana neki olyan feleségnek valót, aki szeret úszni, kedveli a társaságot, szolidan, mégis elegánsan öltözködik és alacsony növésű.

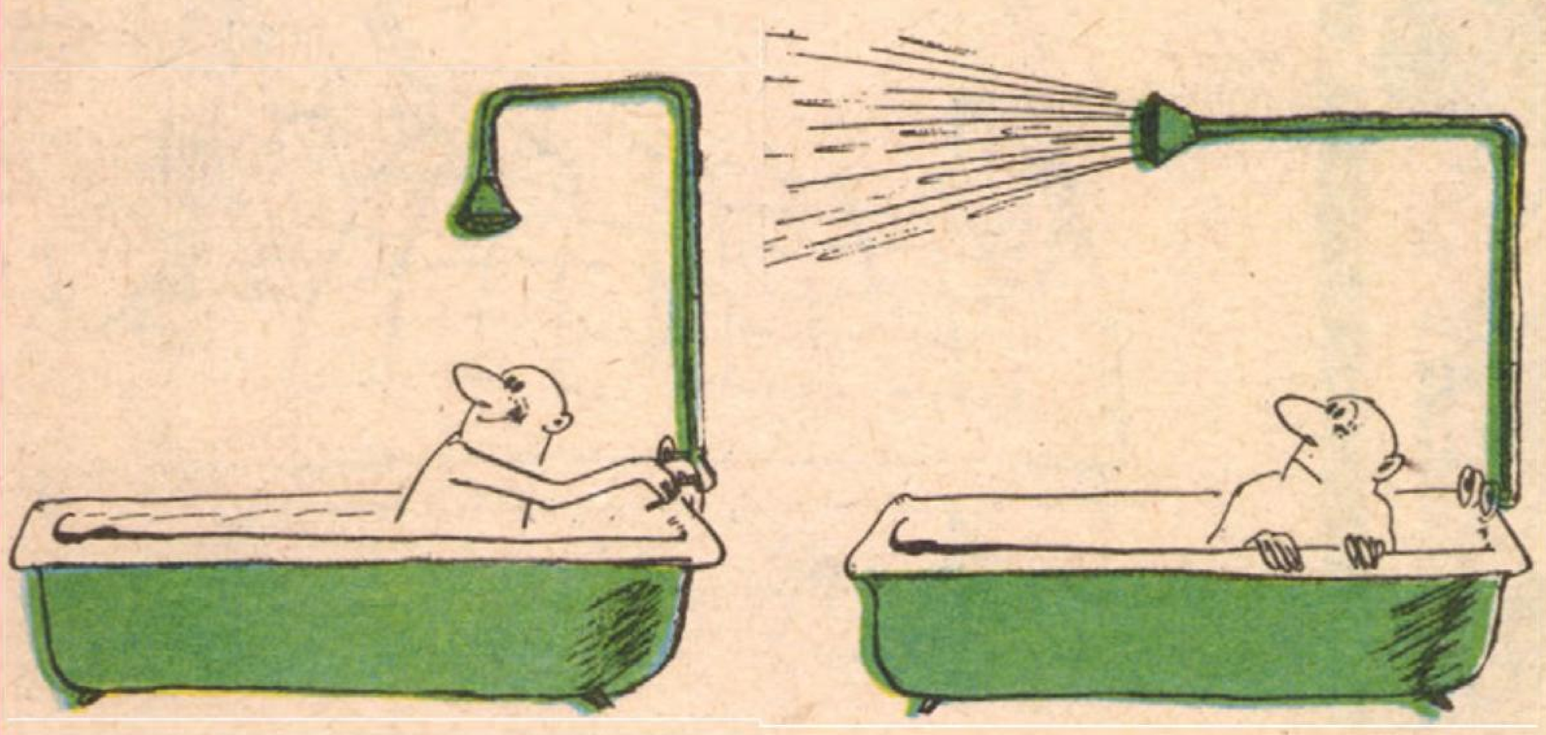
Rövidesen megérkezik a gép ajánlata:

— Önnek legjobban egy pingvin felelne meg.

KÉNYSZERHELYZET

— Azt hallottam, hogy te annak a lánynak, akivel tegnap este táncoltál, házassági ajánlatot tettél. Igaz?
— Igaz.
— És azelőtt tényleg nem is ismerted?
— Nem ismertem. Még sohasem találkoztunk. Tudod, úgy volt, hogy egyhuzamban már a hatodik táncot jártuk együtt, senki sem kérte le és már végképp nem volt semmi beszélgetni valónk...

MEGLEPŐ FORDULAT

BEOSZTÁS

Feleség a férjnek:
— Szeretnék veled komolyan beszélni valamiről...
— Rendben — mondja a férj —, te csak kezdd el, én nem sokára visszajövök

MEMÓRIA

Egy hölgy a társaságban odafordul egy férfihoz:
— Megismer? Néhány évvel ezelőtt maga megkérte a kezemet...
— Igazán? — kérdi őszinte érdeklődéssel a férfi. — És maga hozzám jött?

RÉGI HISTÓRIÁK

Az egykor híres táncoskomikus Szabolcs Ernő és felesége, Szőllősy Rózsi a kitűnő szubrett Balatonfüreden nyaraltak, s egy szép éjszaka a szoba balkonjáról lenéztek a csendes parkba, amelynek egyik padján ifjú szerelmespárt láttak összebújva.

— Ernőkém, fütyülj le nekik, hátha megakadályozol valami bolondságot! A mai lányok így fogják a férjeket.

— Eszembe sincs — tiltakozott Szabolcs Ernő — ki fütyült nekem, mikor veled ültem így?

●●●

Zola Emilt, a világhírű írót, hatvanadik születésnapján a magyar újságírók is felköszöntötték. Az akkor fiatal pesti zsurnaliszta, Bátaszéki Lajos utazott ki a nevükben Párizsba, az ott vásárolt hatalmas virágcsokorral megjelent az ünnepeltnél, s tízperces jól betanult francia beszédben üdvözölte a mestert.

Zola melegen átölelte az ismeretlen kollégát:

„Szívből köszönöm kedves barátom, és különösen nagyon érdekes volt számomra, hogy a magyar nyelv ennyire hasonlít a franciára!"

●●●

Robert Stoltz, az utolsó élő nagy bécsi operettkomponista, kezdő korában a brünni német színházban vezényelt először nyilvánosan, de nem nagyon értették meg egymást a muzsikusokkal... „Nos, Stoltz úr, hogy volt megelégedve a zenekarral?" — kérdezte tőle előadás után az igazgató... Mire az ifjú karnagy lemondóan: „Kérem szépen én beintettem a kezdésre, aztán nem tanúsítottam több ellenállást."

●●●

A szenvedélyes lóversenyjátékos színészt egyszer megkérdezte a kisfia... „Apu, melyik erősebb, a ló vagy az autó?"... „Természetesen az autó, fiacskám..." „Nem lehet. Akkor miért mondta anyuka vasárnap, hogy ezek a lovak egyszer elviszik az egész házat?"

(Andor Léon gyűjtése)

KÖZSZEMLE

Nem akarok hinni a szememnek: barátomat, Hudák Lajost látom átmenni az úttesten, munkaruhában, a vállán egy gerendát cipel, övében ácsfejsze.

— Csípjél meg, hogy ébren vagyok-e, és nem álmodom! — kiáltom mellélépve. — Téged fizikai munkán, igazi férfimunkában látni?

— Szívesen megcsíplek — mondja Hudák bosszúsan —, hogyha tartod addig a gerendámat, mert ha nem látnád, el vannak foglalva a kezeim.

— Esküszöm, hogy viszem a gerendád felét — ajánlkozom —, ha elmondod közben, milyen melón vagy! Menj az elejére, én tartom a végét!

— Nem megyünk messzire — biztat Hudák megbékültebben —, csak ide, a Körhivatalba. A központi körfolyosóján építkezem.

— Lehet keresni vele? — kérdem.

— Ez nem olyan meló — kiabál Hudák hátra, a gerenda elejéről. — A saját költségemre építkezem!

— Álljunk meg! — mondom. — Viszem én egyedül a gerendát. Mikor ütötted meg a fejedet enynyire vele?

— Teljesen tiszta az agyam — feleli Hudák. — Nem érdek nélkül csinálom! El fogom mesélni, ha felvittük a gerendát! Az ácsolatom mellett van a büfé, ott meghívsz egy kávéra és elmondom!

— Nos, figyelj ide — kezdi Hudák, már a kávé mellett. — Amint látod, egy kis emelvényt ácsolok ide a körfolyosóra. Az emelvényre néhány falépcső vezet fel, és arról széles kilátás nyílik az egész Körhivatal belsejére, a büfétől a tanácsteremig. Tudod, honnan kaptam az ötletet rá? A Deák Ferenc téri, meg a Kálvin téri nagy építkezések színhelyéről! Biztosan láttad te is.

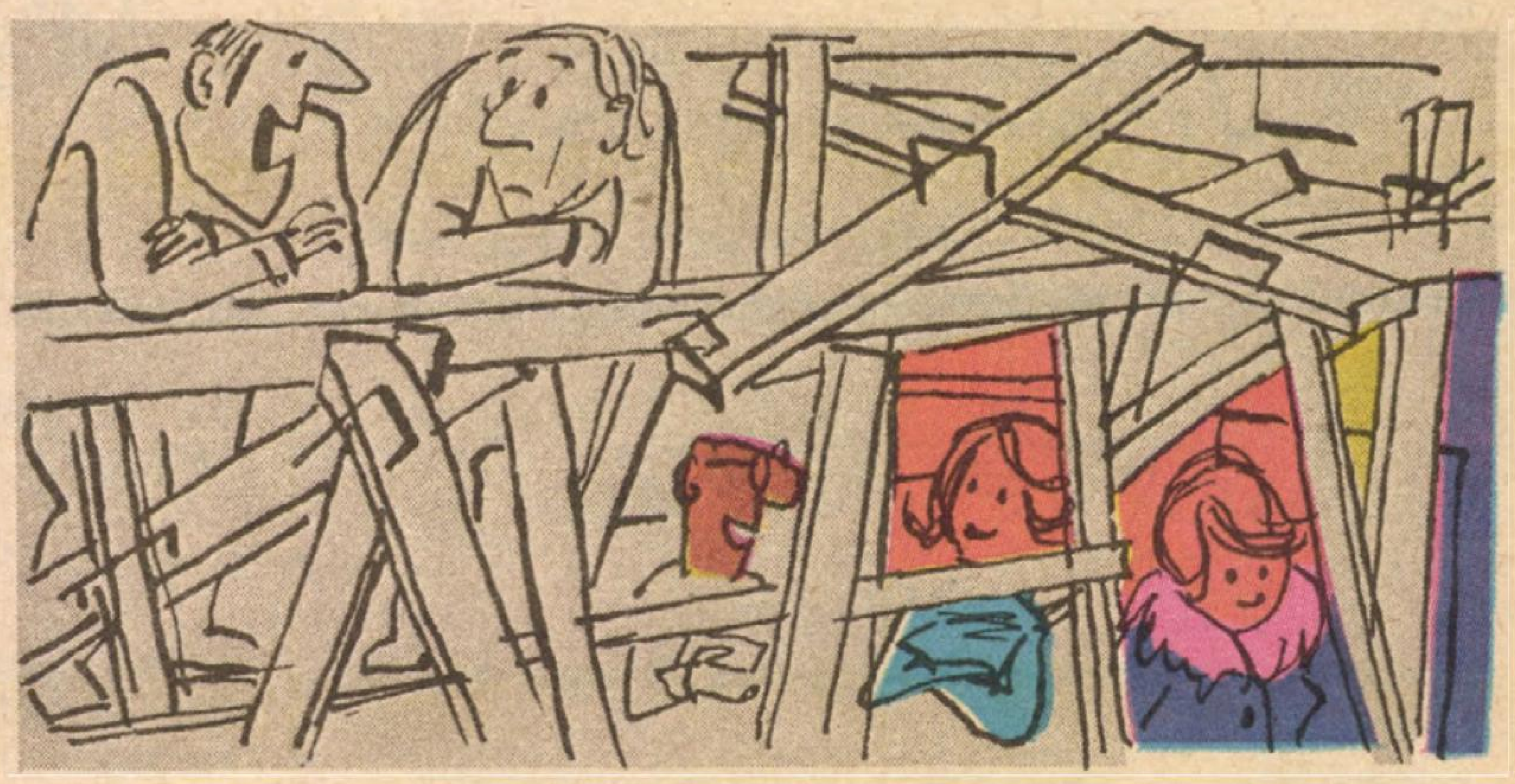
— Ha azokra az emelvényekre gondolsz, amelyekre a járókelők felmehettek és megszemlélhették az építkezés munkáját, akkor láttam azokat.

— Stimmel — bólogat Hudák.— Ezekre gondoltam, ezekre a fából ácsolt kis kilátókra. Azok adták az ötletet ahhoz, hogy közszemlére tegyem ki a Körhivatal munkáját!

— Olyan érdekes itt a munka?

— Olyan pocsék! — kiáltja Hudák haragosan. — Olyan látványosan hitvány! Innen, az ácsolatról jól látható az a lógás, semmittevés, az ügyfelekkel való packázás, ami jellemző az egész Körhivatalra! Nekem évek óta sok dolgom volt a Körhivatalban, és még sok dolgom lesz itten, valamit tenni kellett, hogy felfigyeljenek végre mások is arra, hogyan folyik itt a munka! Gyere csak fel velem az ácsolatra, de vigyázz, mert még nincsen megnyitva, nincs se védőkorlát még, se rendes feljáró!

Feltornásztuk magunkat az ácsolatra, Hudák mutogatni kezdett:

— Nézzél csak körül: négy szoba előtt tolonganak az ügyfelek, a szervezés csődje! Legalább húsz ajtón láthatsz egy kis táblát kiakasztva: „Félfogadás szünetel!" Vajon miért? Most nézzél meg egy beosztottat, ott lépett ki a liftből, éppen, látod? Valami dossziét visz.

— Látom!

— Innen a magasból nyomon követheted a munkáját. Figyeljed! Most beszólt egy kollégájához. Dumálnak... elindulnak vánszorogva, persze, a büfébe! De nézzed csak, ott! Azt a fiatal nőt, már nem egy ügyemet intézte keservesen lassan! Kabátban van, fogadjunk, hogy elmegy, fodrászhoz, vagy vásárolni! Kövessük csak nyomon! Bezárta a szobáját, viszi a kulcsot, áhá, két szobával odébb, oda fogja beadni... hohó, egy kolléganőjével beszélget... figyeljük csak.. hoppá, már jön az is kifelé, kabátban! Mit szólsz hozzá! Hát lehet ezt szó nélkül nézni? Ebből előbb-utóbb nagy botrány lesz!

— Zseniális vagy, barátom, ezzel az emelvény-ötlettel, magaslessel vagy minek nevezzem — mondom őszinte elismeréssel Hudáknak —, de egyet áruljál még el nekem, mert nem értem! Hogyan tudsz te itten egy ácsolatot emelni, mindenki szeme láttára, úgy, hogy a gallérodnál fogva nem hajítanak ki az utcára?

— Nem ismered az életet! — mondja Hudák mosolyogva. — Először is hatféle vállalat dolgozik mindig, mindenütt. Átépítenek, kábeleket húznak, a födémet erősítik, ki tudja egy hivatalban, hogy ki rendelte meg a munkát, kinek a részére, honnan, milyen célból? Ha akarsz velem fogadni, fogadásból kiások neked egy mély lyukat egy nagy bank előcsarnokában, anélkül, hogy bárki is megkérdezné közben, hogy mit csinálok! Továbbá senki sem cipel egy gerendát, és senki sem ácsol jószántából! A fizikai munkának, barátom, olyan tisztelete van, hogy amellett levett kalappal mennek el, és nem kérdezősködnek!

Úgy búcsúztam el Hudáktól, hogy megint tanultam tőle. Két hét múlva azután eszembe jutott az emelvénye és kíváncsiságból bementem a Körhivatalba. És nem volt a folyosón semmi! A Hudák-féle ácsolat helyét csak néhány karcolás jelezte a folyosó kövén. Ellenben, egy szobából, az én barátom dugta ki a fejét.

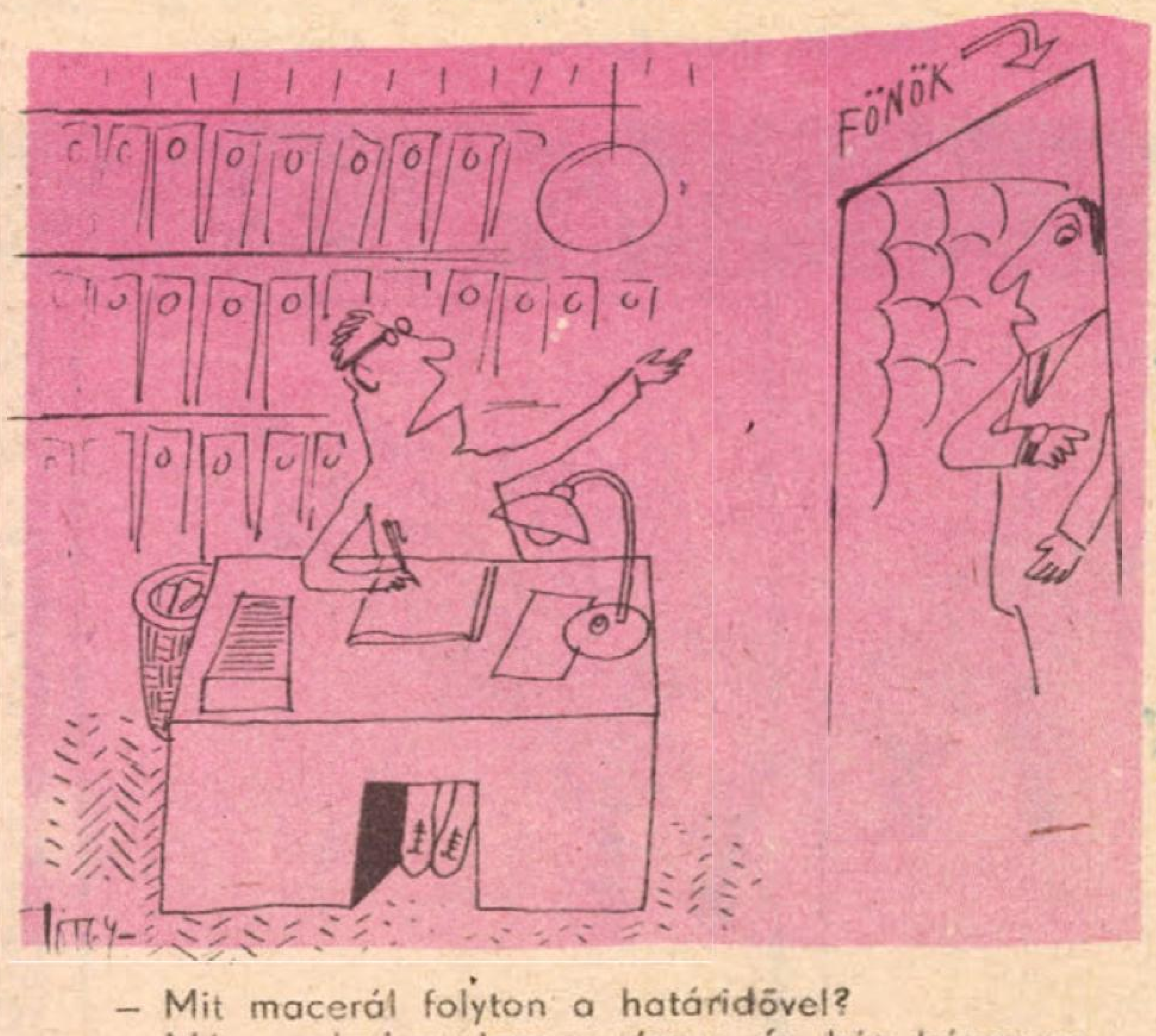
— Hudák! — kiáltottam meglepődve. — Mi van veled?!

— Semmi különös — mondta szelíden. — Az ácsolat megnyitása után találkoztam a Körhivatal igazgatójával. Megegyeztünk. Most a Körhivatal propagandistája vagyok, egész jó fizetéssel, és lógás az egész. Gyere, meghívlak egy kávéra.

Bezárta a szobája ajtaját és kiakasztott rá egy kis táblát: „Rögtön jövök."

Somogyi Pál

PRECÍZ BEOSZTOTT

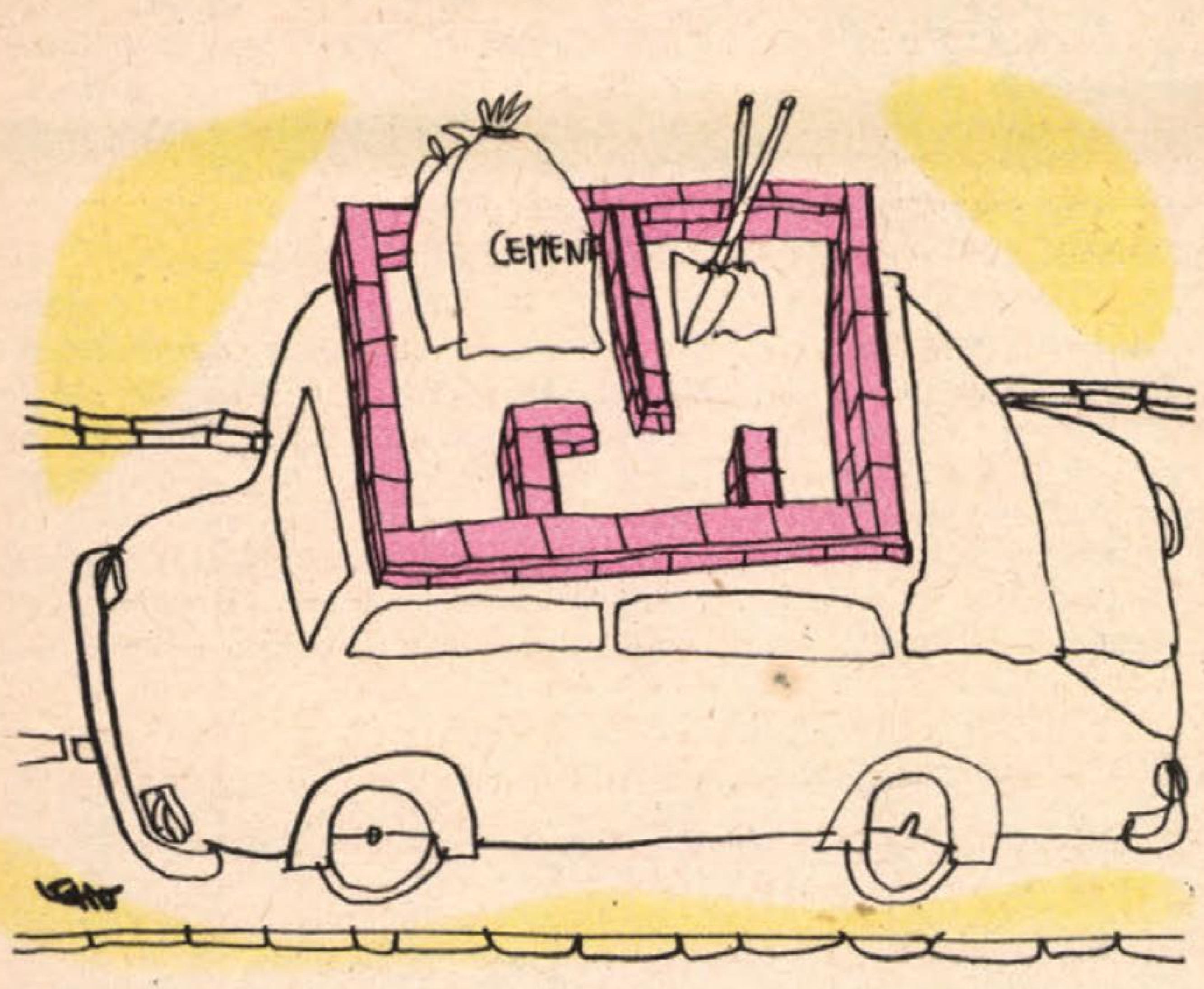

— Mit macerál folyton a határidővel?
— Már csak harmincegy évem és hét hónapom van hátra a nyugdíjig!

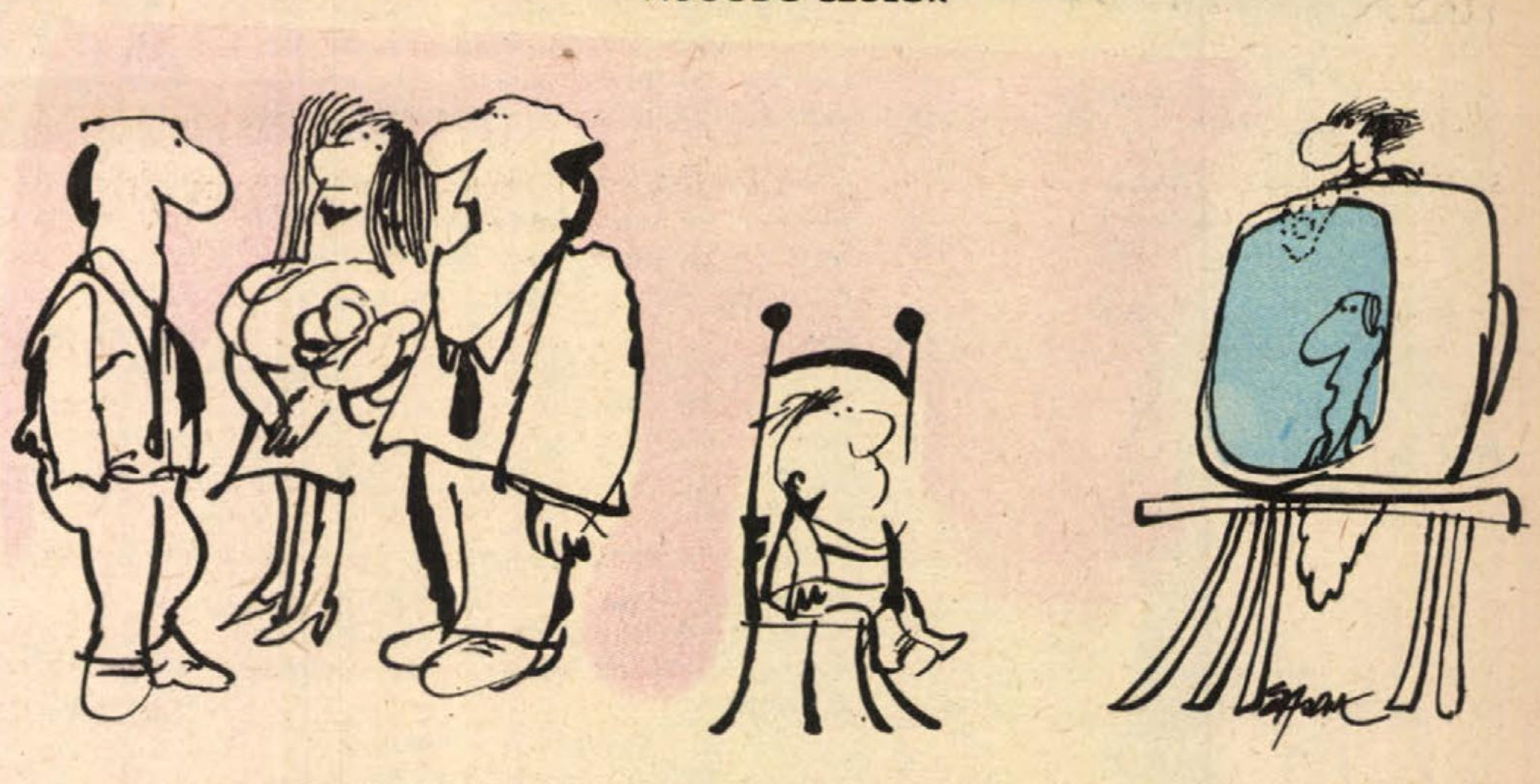
KÉTRÉSZES TÉVÉFILM KÉSZÜL

TAVASZI CSOMAGTARTÓ

AGGÓDÓ SZÜLŐK

– Sajnos, Pistike ránk nem hallgat, csak a tévé neveli ...

..VÉNY...

Írcseppek a mellőzöttség és a csalódottság bántalmaira.
Használható — válogatva — nyereségrészesedésnél, prémizálás után, jutalomosztáskor, Kossuth-díj, érdemes címek juttatását követően stb.
Forró tejben tartandó, napvilágon. Hűvösön, árnyékban hatástalanabb.

Majd nekem!... *(Hangsúly, gesztus, mimika tetszés szerint.)*

*

Megfúrtak!

*

Hogy az a... *(folytatás egyéni leleménnyel)*

*

Sem rokona, sem ismerőse stb.

*

Férfiak számára: Persze, ha nővé gömbölyödnék... Nők számára: Persze, ha férfiak kotyvasztják...

*

Ezek után kevesebbet már nem, csak többet kaphatok.

Hol hibáztam el?

*

Többet ér az egészségem!

*

A jó munka akkor is örömet okoz, ha nem jutalmazzák.

*

Csak a szerénynek..., Ki a kicsit nem becsüli..., Egyszer hopp...
(További szabad válogatás Erdélyi János: Magyar közmondások könyve c. művéből.)

*

Élni és élni hagyni.

*

Majd legközelebb.

Majd fizetésrendezéskor.

Az egyenlősdi kispolgári csökevény.

*

Ahhoz, hogy egyesek — megérdemelten — többet kapjanak, kellenek a kettesek, akik — érdemetlenül — kevesebbet kapnak.

*

Jobban szeretnek a haverok, mint a fejesek.

*

Már úgyis vége a téli vásárnak.

*

És amit meg akartam venni, jövőre olcsóbb lesz.

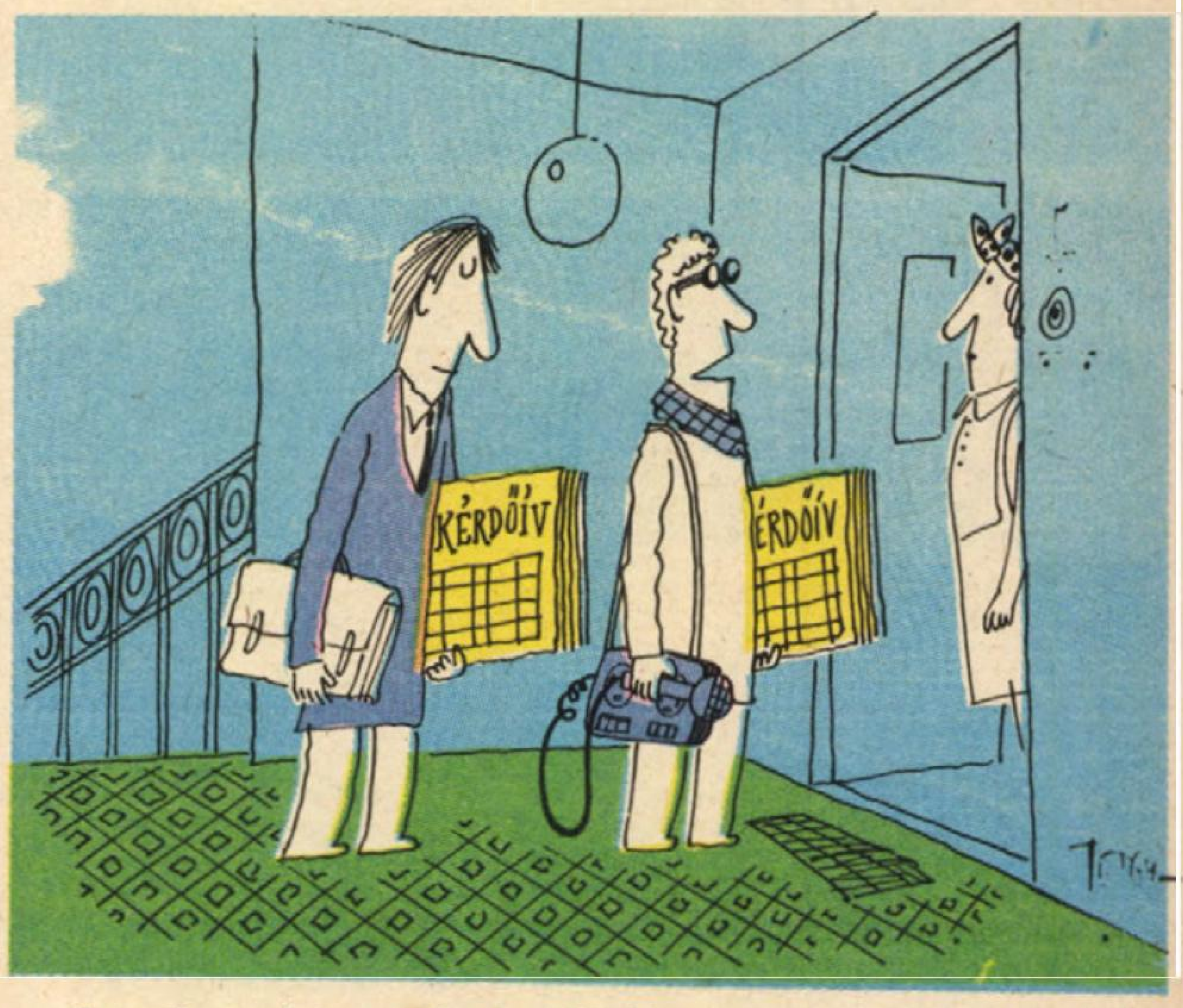
*

Hát érdekel engem ez az egész?? *(Hangsúly, gesztus, mimika mint fent.)*

Adagolása egyszerre, egy ízben legfeljebb két írcsepp. Ennél több méreg. Pontosabban: ennél több mérgesít!

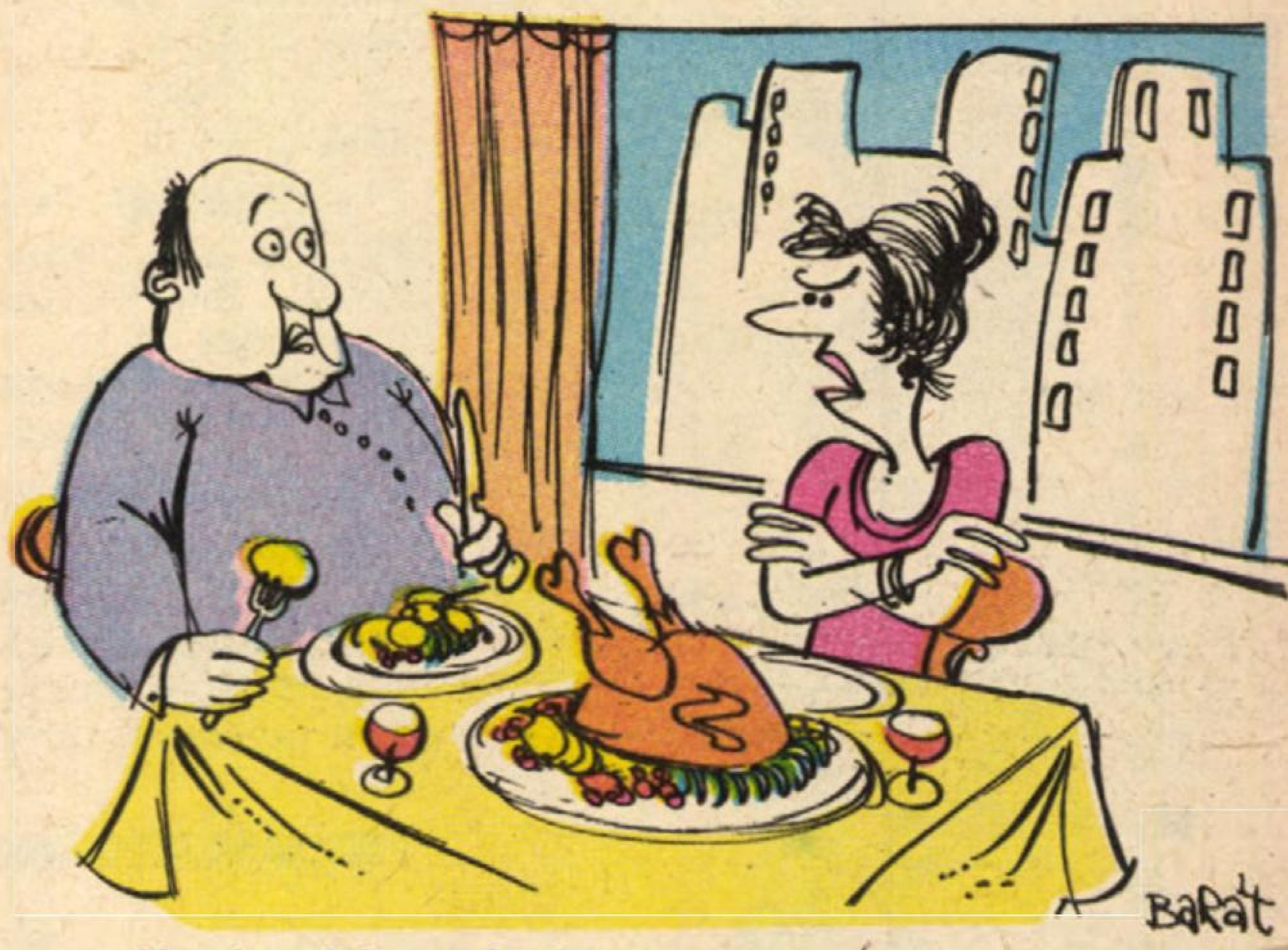
Molnár Jenő Antal

HOBBY

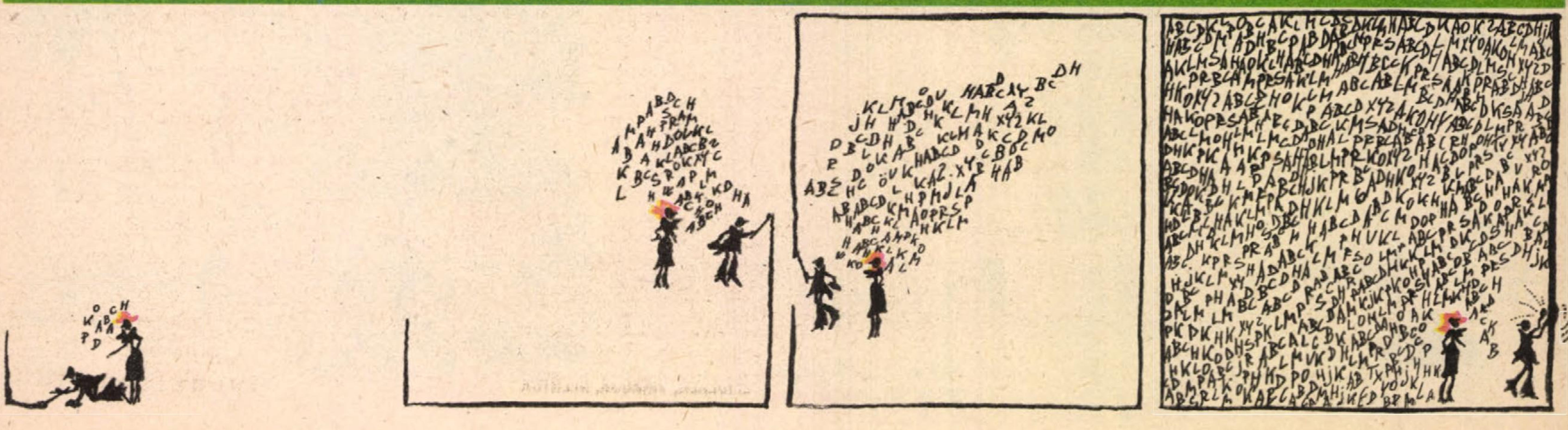
– Tetszik tudni, szabad időnkben szabadidő-felmérést végzünk.

TÚLTÁPLÁLTSÁG

– Ha így folytatod, Géza, olyan leszel, mint a lakótömbünk.

ÁDÁM és ÉVA

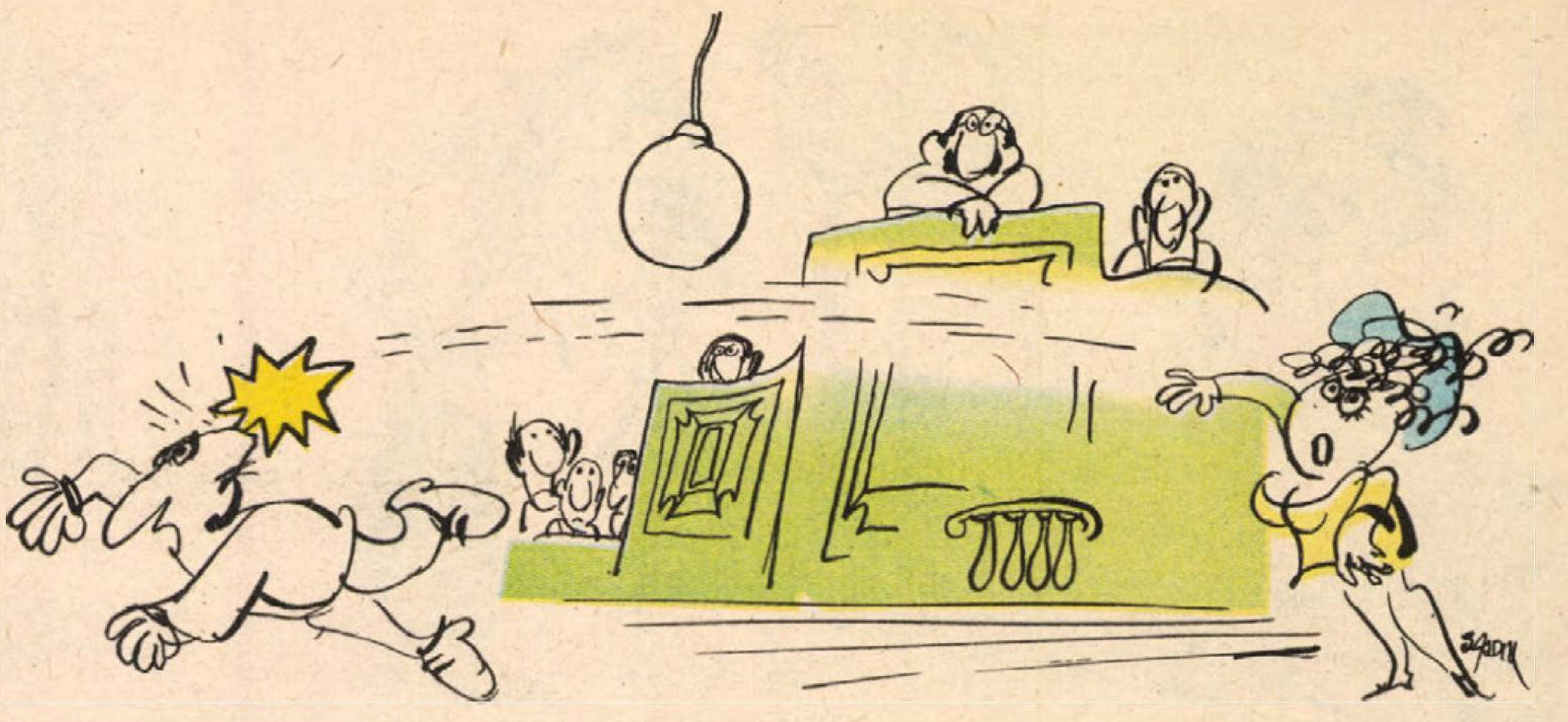

TÖRZSVENDÉGEK

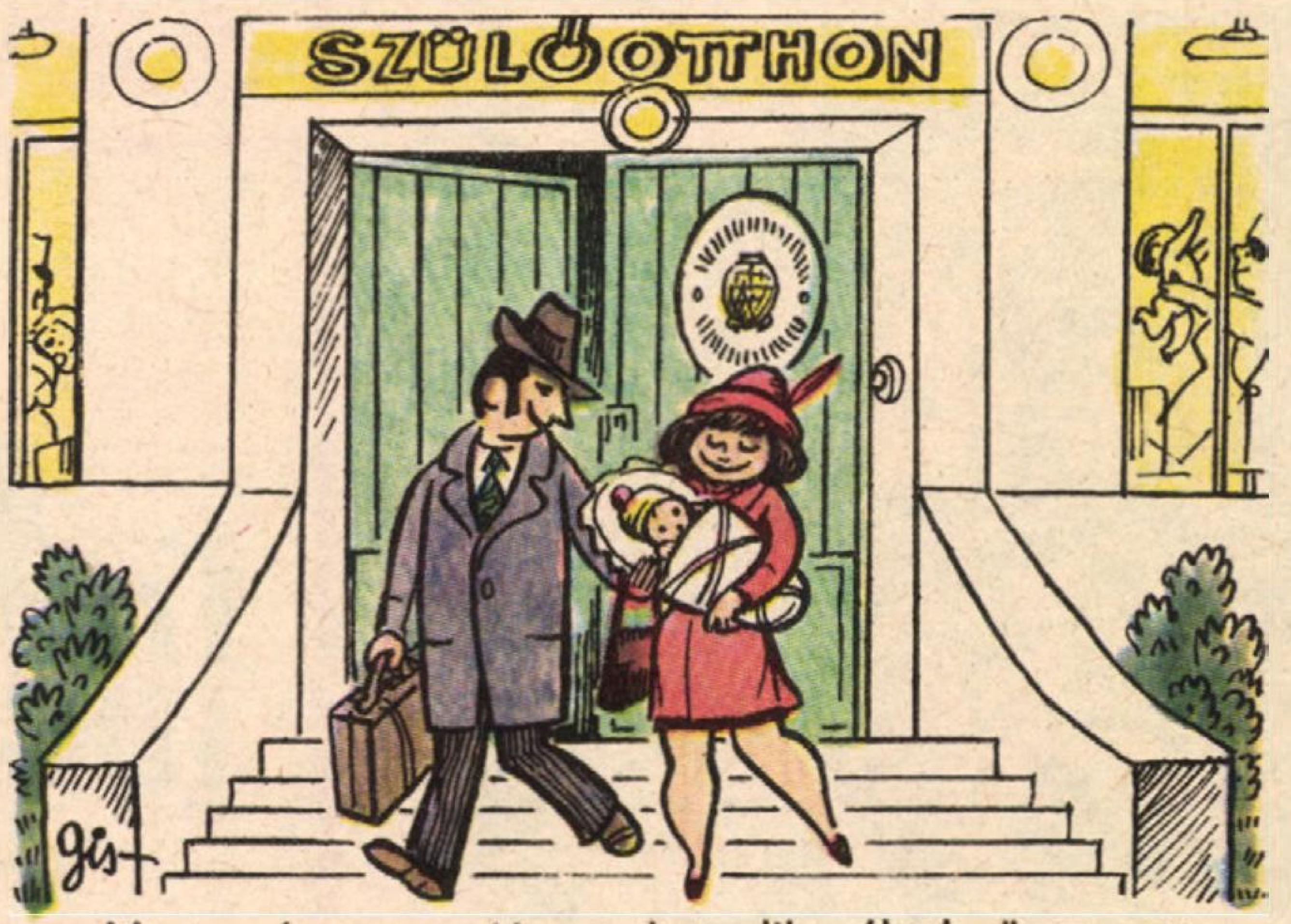
– Már megijedtem, hogy vörösbor.

VÁLÓPER

– És nesze a csillag, amit hajdan lehoztál nekem az égről!

NAÍV SZÜLŐK

– Most már van, aki gondoskodik rólunk öreg napjainkra . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Két borissza utazik a vonaton. Megszomjaznak, de a büfésnél csak ásványvíz kapható. Az egyik nagyot kortyol a vízből, éppen akkor, amikor a vonat befut egy alagútba.

— Hogy ízlik? — kérdi a barátja.

— Az istenért, ne igyál belőle! Én már megvakultam!

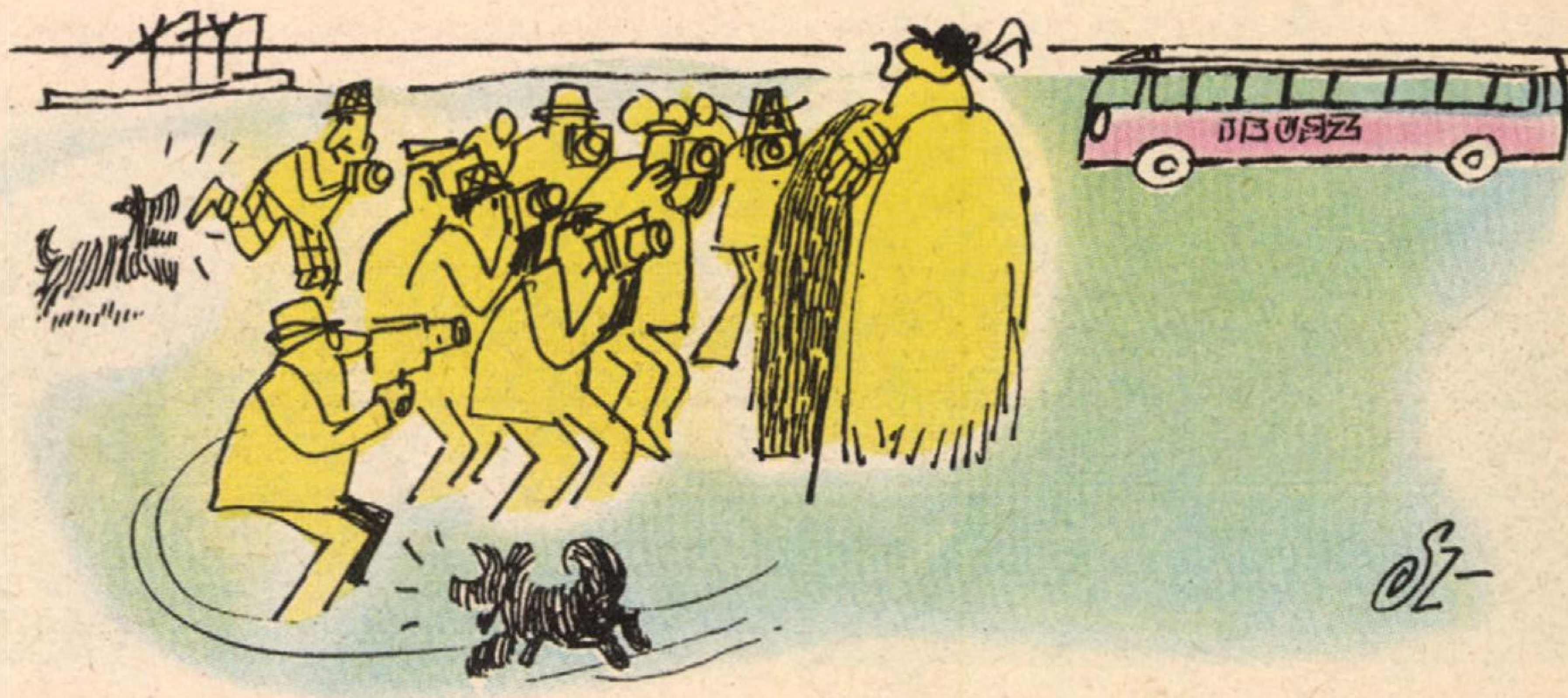
*

— Anyu, milyen madár a Kolumbusz?

— A Kolumbusz, fiacskám, nem madár, hanem egy férfi, aki felfedezte Amerikát.

— Akkor meg miért mondta a néni, hogy ez Kolumbusz tojása?

SZTÁRFOTÓ

NEHÉZ PÁCIENS

Doktor Umberstock Endre, a kiváló körzeti orvos, menekülni akart, de már késő volt. A rendelő ajtajában ott állt páciense, Cvihorek néni. Mérgesen igazított egyet fekete kalapján és vékony lábaival nagyot dobbantott a küszöbön:

— Bejöhetek, főorvos úr?

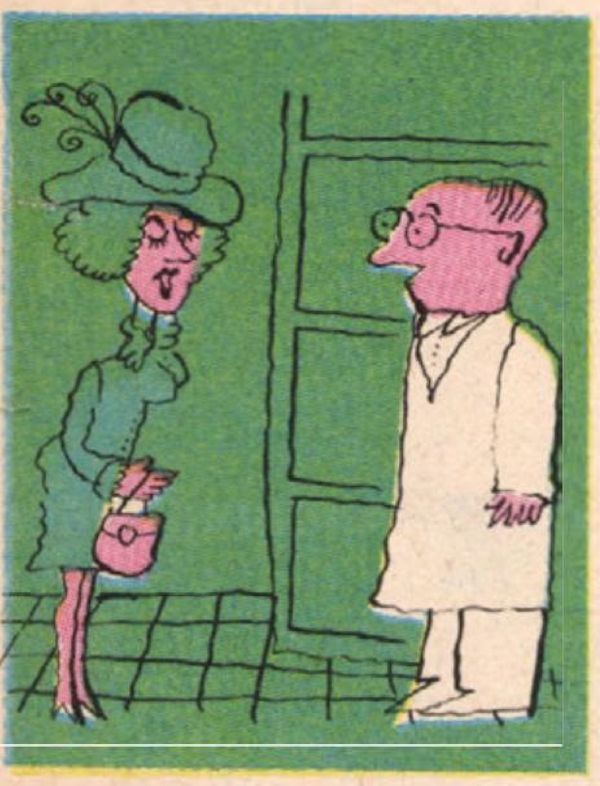
— Parancsoljon — intett megadóan doktor Umberstock. Cvihorek néni kényelmesen elhelyezkedett a fehér karosszékben:

— Nagyon haragszom magára, doktor úr.

— Én is magára — felelte fáradt mosollyal doktor Umberstock. — Szédül még?

— Hálistennek nem.

— Étvágya?

— Egy fél sült libát is meg tudok enni együltömben.

— Szokott fájni a dereka?

— Soha. A főorvos úr kezelése, és a gyógyszer, amit felírt, helyre hozott.

— No, ennek igazán örülök. Akkor most mibe segíthetek?

Cvihorek néni táskájába nyúlt és bekapott egy szem prominclicukrot.

— Először nem akartam elhinni a főorvos úrról szóló pletykát, az emberek annyi butaságot összebeszélnek.

— Például, hogy a főorvos úr nem fogad el egy fillért sem.

— Ez igaz, Cvihorek néni. Erről maga is meggyőződhetett. A múltkor a kezelés után a zsebembe csúsztatott egy százast.

— Erre a doktor úr visszacsúsztatta a zsebembe.

Aztán elküldtem a pénzt postán, két nap múlva egy köszönőlevéllel visszaküldte.

— Hagyjuk ezt a témát, Cvihorek néni, odakint várnak a betegek.

— A doktor úr lenéz engem?

— Ne beszéljen csacsiságokat.

— Akkor tessék ezt a kis pénzecskét eltenni.

— Meggyógyítottam, Cvihorek néni?

— Meg.

— Köszönöm. Nekem ez a fizetségem. A jó érzés, hogy segítettem magán.

— Ez az utolsó szava?

— Ez.

A néni dühösen felugrott a székből és elindult az ajtó felé. A küszöbről még visszafordult:

— Akár meggyógyított, akár nem, nekem nincs bizalmam az ilyen orvoshoz, aki még egy kis pénzt sem fogad el a betegétől! Átkérem magam egy másik doktorhoz! Volt szerencsém!

Becsapta maga mögött az ajtót, hogy csak úgy durrant. Doktor Umberstock Endre bekapott egy marék nyugtatót, aztán fáradtan kiszólt a folyosóra:

— Kérem a következőt! . . .

Galambos Szilveszter

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

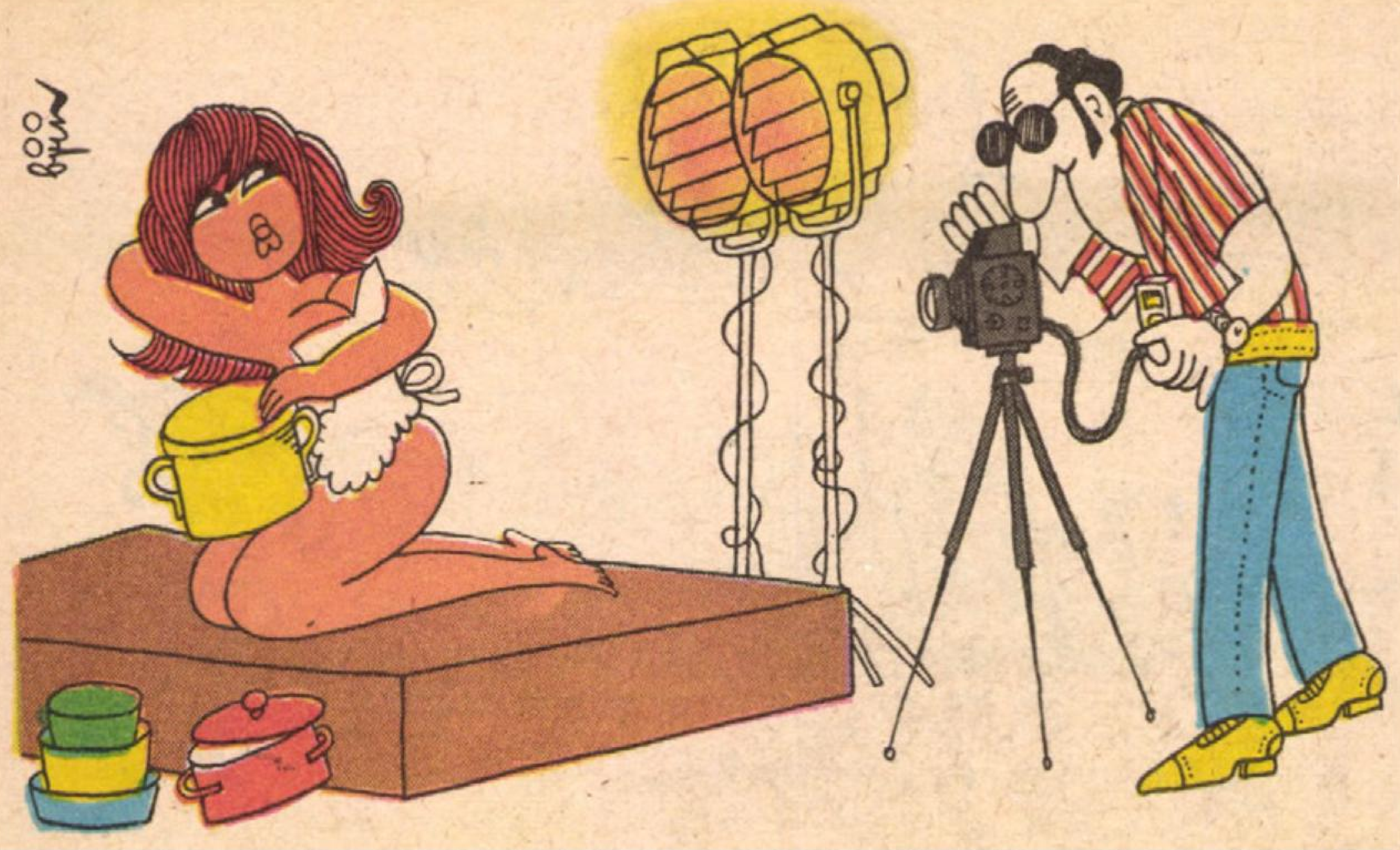
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalban, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy évre: 90,— Ft, fél évre: 45,— Ft, negyed évre: 22,50 Ft.

*

Készült a Zrínyi Nyomdában
75.2308/2-14 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Rotációs ofszeteljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

ELÉGEDETLEN REKLÁMMODELL

– Nem népszerűsíthetnénk egyszer mást is, mint edényeket?

FALUN

– Tudja, szomszédasszony, a lagzit még nem tudtuk megtartani. Majd ha lesz annyi pénzünk, hogy meghívhassuk az összes rokonokat…

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI…

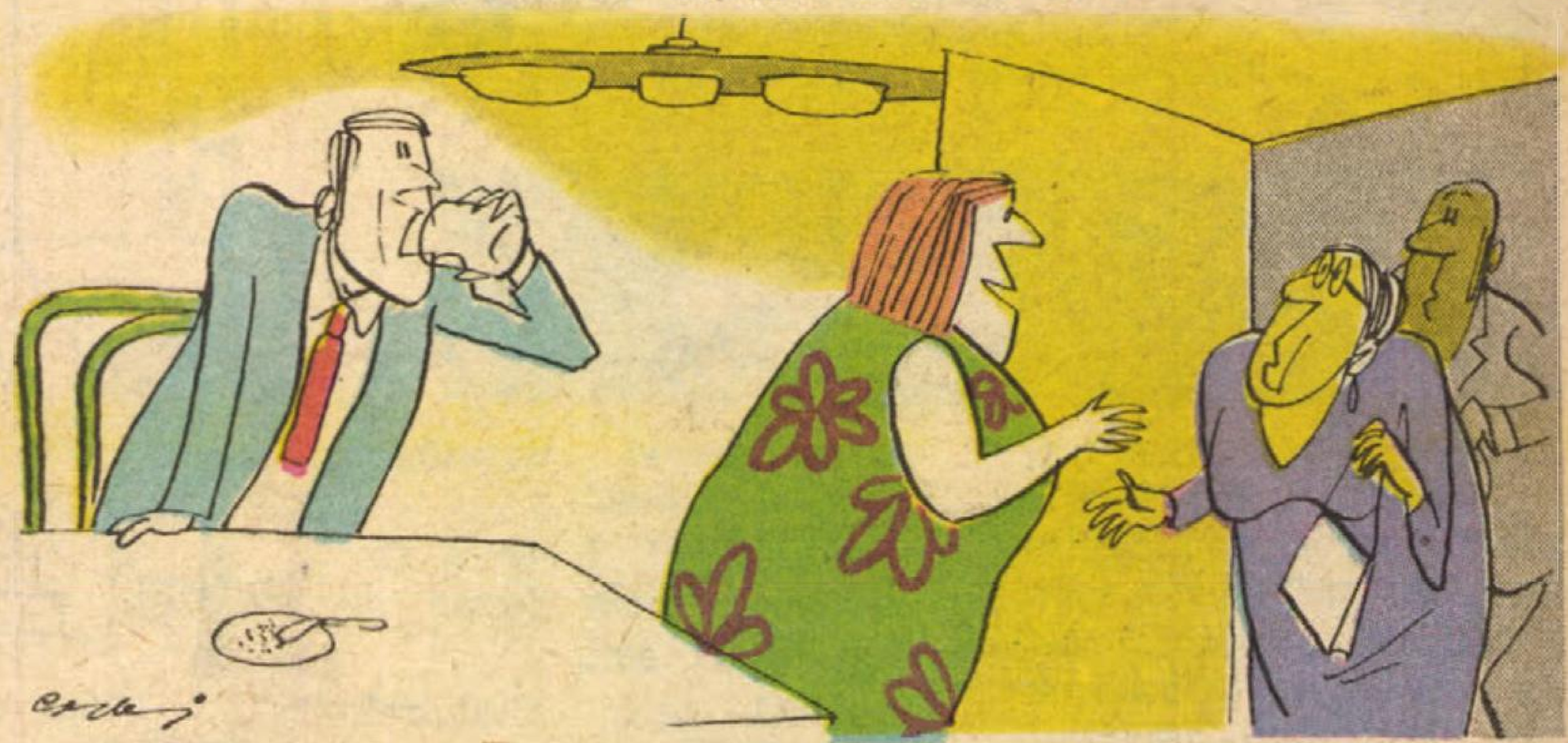
— Mondd, nem tudod, mi lett Egonból?
— Hogyne tudnám. Nagyszerűen él. Üzletet nyitott.
— Mikor?
— Ma éjjel. Feszítővassal.

HÉTVÉGI KIRÁNDULÁS

Szorgalmas asszonyka.

A NAGY ÜNNEPI EBÉDEK UTÁN

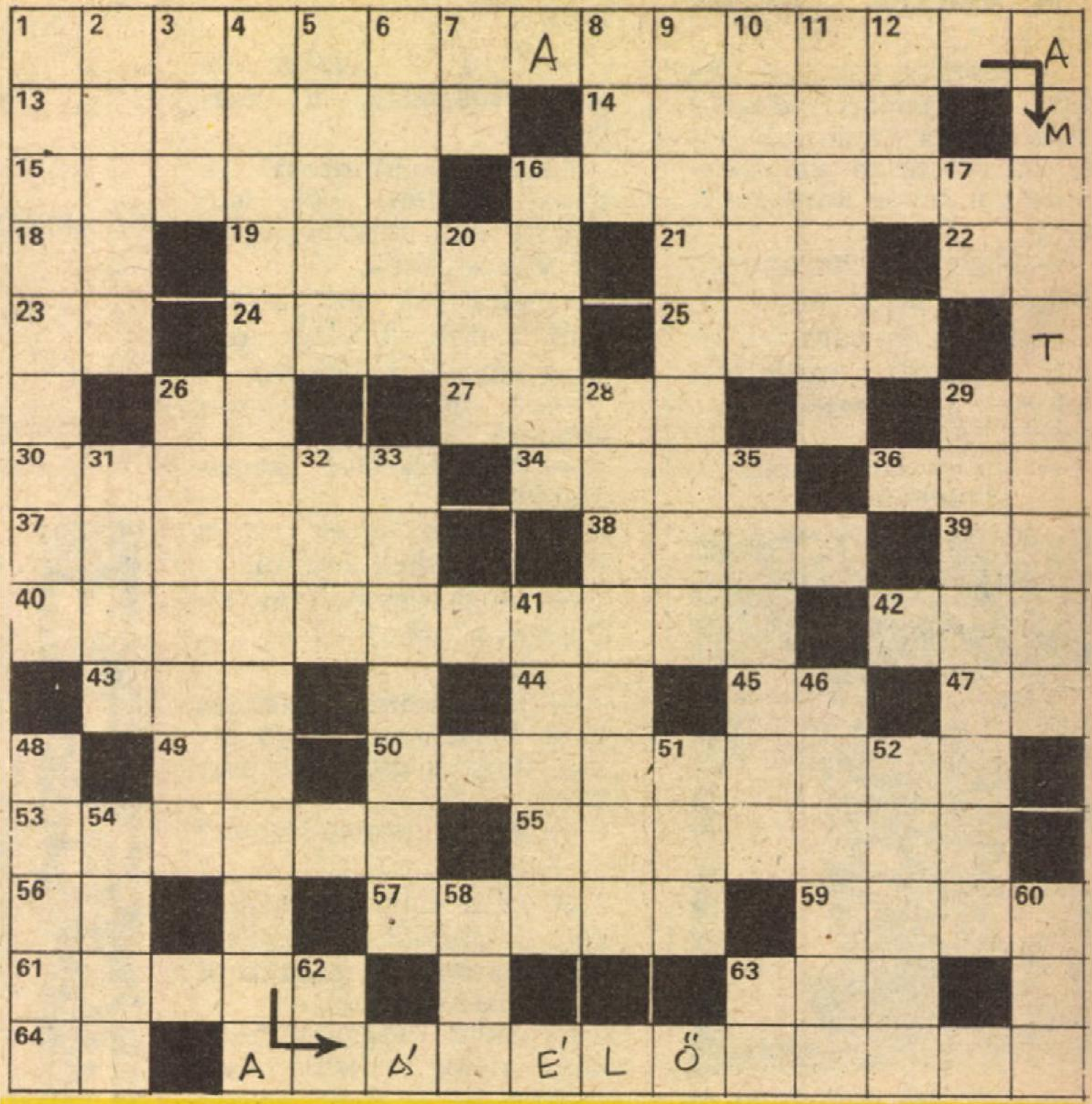

– Nincs főzési gond, szódabikarbónán élünk.

SÓHAJ

Azért még sohsem emésztett a bánat,
mely szerv tekint majd saját halottjának…

így kezdte négysoros versét Hollós Korvin Lajos. A másik két sor keresztrejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 4. soraiban van elrejtve. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb április 7-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, *kizárólag levelezőlapon.* A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Egy időben folyékony kenyérnek mondták
14. Kábítószer
15. Jugoszláv kikötőváros a Duna mellett
16. A dolgozók egy részének jelzője
18. Igekötő
19. Más szóval: így
21. Á-val: áruba bocsát
22. Ételbe kell
23. Európai nép
24. Jóízűen eszik
25. Megtörtént dolog
26. Kérdőnévmás
27. Olykor a téli Balaton
29. E. A.
30. Úgy is mondhatjuk: olajra lép
34. Kendő — németül
36. S-sel a végén: ingerült természetű
37. Kortárs francia író
38. Bibliai hegy és svájci város
39. Igekötő
40. Az óvatos emberre jellemző
42. Európai pénz
43. I. H. É.
44. G. T.
45. Dugó egynemű betűi
47. ..tuális
49. D-vel: állati tetem
50. A legfontosabb energiahordozók egyike
53. Svéd női név, egy világhírű filmszínésznő is viseli
55. Folyó az USA és Kanada határán
56. A nátrium vegyjele
57. Az Indiai Köztársaság egyik állama
59. Könnyed elegancia
61. Nem nagyon
63. Az írással ellentétben elrepül
64. Féltve vigyáz rá

FÜGGŐLEGES

1. Tréfás, népies beugrató történet
2. Szemetet takarít el
3. Papagájféle
5. Erkölcs
6. Istállótrágya
7. Y. L.
8. ...on Gyula (elhunyt kiváló színművészünk)
9. Mesebeli birodalom
10. Afrikai folyó
11. Hidegháborús USA-külügyminiszter volt
12. O. M. E.
16. Dalmát kikötőváros
17. Ez a két betű egy középkori magyar festőt jelent
20. Kettő darab valamiből
26. Harsányan, durván kinevet
28. Európai állam
29. Valamikor a női szépségeszmény tartozéka volt (két szó)
31. Lajoska
32. Becézett Aranka
33. Hajdani történet, melynek igaz volta kétséges
35. Amerikai szendvicsféle neve („forró kutya")
41. Magyarul: ügynök
46. Vékony, kesztyűnek való bőr
48. Gyenge bor
51. Uncle ...
52. Görög költő és zenész, életét egy delfin mentette meg
54. Hiszékeny
58. Ellentétes kötőszó
60. Szín
62. Az alvás ideje
63. S. J.

VISSZA AZ EGÉSZ!

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Akkor hazaszaladok, hátha nem is ikrek."

100—100 forintot nyertek:

Deutsch István, 1149 Bp., Pillangó u. 13.

Biri Ferencné, 1183 Bp., Steinmetz u. 57.

Baráth Rezső, 3580 Leninváros. Bánki Donát u. 1.

A díjakat postán küldjük el.

```
fellah ikerpár
elöirás ar amen
 e nat unesco
akkorhazaszalad
n aláaknáz ll o
temetni n sp fk
hamu est szőke
elem mlsz őr lb
s r diosad kato
gumo sr betörés
y addide   lett
ölyv k leült eo
ree granada kln
görnyedő imike
yl békekötés s
```